

«SKUDRINĀS» PIEDZĪVOS OTRO JAUNĪBU

Šī rotaļu pilsētiņa ir iekārtota par 1000 latiem.

1935. gadā ekspluatācijā nodotā baltvācieša – kūku cepēja privātmāja (vasarnīca), kura kā bērnudārzs Saules ielā 34 darbojas kopš 1954. gada, tuvākajos gados piedzīvos savu otro jaunību. Tā nebūs kosmētiska smiņķa uzklāšana šai vecmāmiņai vai parūkas (šinjonā) pagatavošana, bet tā iedzērs mūžīgās jaunības eliksīru... Proti, vispirms esošo ēku siltinās un nostiprinās tās pamatus, pēc tam veiks piebūvju celtniecību un teritorijas labiekārtošanu, ko noslēgs pašas fasādes sakopšana.

Arvīds Deģis, autora foto

Patriotes pirmā uzvara

Dienā, kad D. Kalāne sniedza interviju „GP Vēstīm”, viņa jau bija konceptuāli vienojusies ar pagasta padomes priekšsēdētāju Kārli Cīruli, ka izdevīgāk būtu pārkārtot šo bērnudārzu ar cienījamām tradīcijām, nevis no gataviem blokiem uzbūvēt jaunu, no četrām pusēm piebraucamu - tuvāk dzelzceļa stacijai „Ropaži”. Tur ir augstsprieguma līnija un garāmbraucošas automašīnas, bet te bērni ir pasargāti no visām pusēm, noslēpušies no svešām

acīm. „Kad pēc vairāk nekā stundu garas sarunas ar Cīruli, man izdevās viņu pārliecināt par to, ka jāsauglabā esošais un tas jāattīsta, lēkāju uz vienas kājas, jo jutos patiesi laimīga.”

Rīgas rajona Skolu valde esot šausminājusies par to, ka Dinai ir vislielākais kabinets starp bērnudārzu priekšniecēm rajonā, tāpēc to plānots par 6 kv. metriem samazināt. Šogad pirmā stāva pārbūve varētu sākties pēc izlaiduma svinībām – ar 01.07. Otrajā stāvā būs jāveic kapitālremonts, jānostiprina terasveidīgais balkons, pa vasaru

jānojauc sagrabējušo šķūni sētā.

Kāpēc nepieciešama garāka piebūve? – Izrādās uz bērnudārza vietām ir tāds pieprasījums (tātad bērni dzimst!), ka jāatver vēl divas grupiņas – viena no tām speciāli 6-gadīgajiem, ko sagatavos skolai, kā arī jāierīko sava veļas mazgātava un virtuve – nostāk no pamata ēkas. Joprojām 1/3 no bērnudārza iemītniekiem ir no krievvalodīgajām ģimenēm, kas pāris gadus nomācījušies, runā latviski bez akcenta, bet domā krievu valodā.

Dina sevi neuzskata par skudriņu Tipu jeb pašu čaklāko no „Skudriņu” darbiniecēm, bet ir galvenā kūdītāja uz lieliem darbiem un „ātrā palīdzība” tām audzinātājām, kuras pārstrādājušas vai, ceļot profesionālo kvalifikāciju, pārmācījušas.

Vadītājai ir daudzu gadu stāžs šajā sfērā, vispirms pabeigts Skolotāju tehnikums, bet 25 gados Liepājas pedagogijas institūtā absolvēta mūsdienīga programma pirmas skolas pedagogijā un psiholoģijā, par ko šobrīd ļoti gandarīta. Sākotnēji strādājusi pie neredzīgajiem bērniem, vēlāk – 1995. gada augustā viņai izteikts piedāvājums būt galvgali šim bērnudārzam. Tobrīd tas bijis katastrofāli nolaists biju-

šais armijnieku bērnudārzs, kurā logi turējās vienīgi uz krāsu, bet grīda vietumis bijusi ar meteorītu izsīstiem caurumiem... Šobrīd ielikti hermētiski pakešu logi, savests kārtībā ūdensvads un apkures sistēma, kas ir kopēja ar Garkalnes pamatskolu un darbojas automatiskā režīmā.

Dina ir Garkalnes patriote un pie Mālpils ceļa uzcēlusi savas ģimenes mājokli, tāpēc ar visiem dvēseles spēkiem cīnīsies par šīs unikālās arhitektoniskās vērtības nodošanu nākamajām paaudzēm. Tas būtu loģiski arī no jau ieguldīto pašvaldības līdzekļu neizniekošanas aspekta.

(Arī pagasta arhitekts Jānis Dambis un bijusī arhitekte Dace Bērziņa, „GP Vēstu” aplaušināti, bija līdzīgās domās.)

Otrais pārbūves projekts

Šogad pagasta padome plāno paredzēt līdzekļus pārbūves projekta izstrādāšanai – tā autore būs Garkalnes vietējā arhitekte Līga Knēziņa, kurai 1998. gadā bija izcils diplomdarbs šim objektam (pasniegtāju novērtēts ar „10” ballēm).

► 3. lpp.

Pašvaldības sociālā palīdzība būs jūtāmāka 2.lpp

„Kalna Krūzes” sākuši bez lielas naudas 4.lpp

Vinetas Viziņas profesionālās karjeras pakāpieni 5.lpp

Alberta diķos iemāca milēt dabu 6.lpp

Tomsona klubā atpūšas savās kompānijās 7.lpp

Aerobika aizrauj Garkalnes meitenes 9.lpp

Berģu pamatskolā uzticas psiholoģei 10.lpp

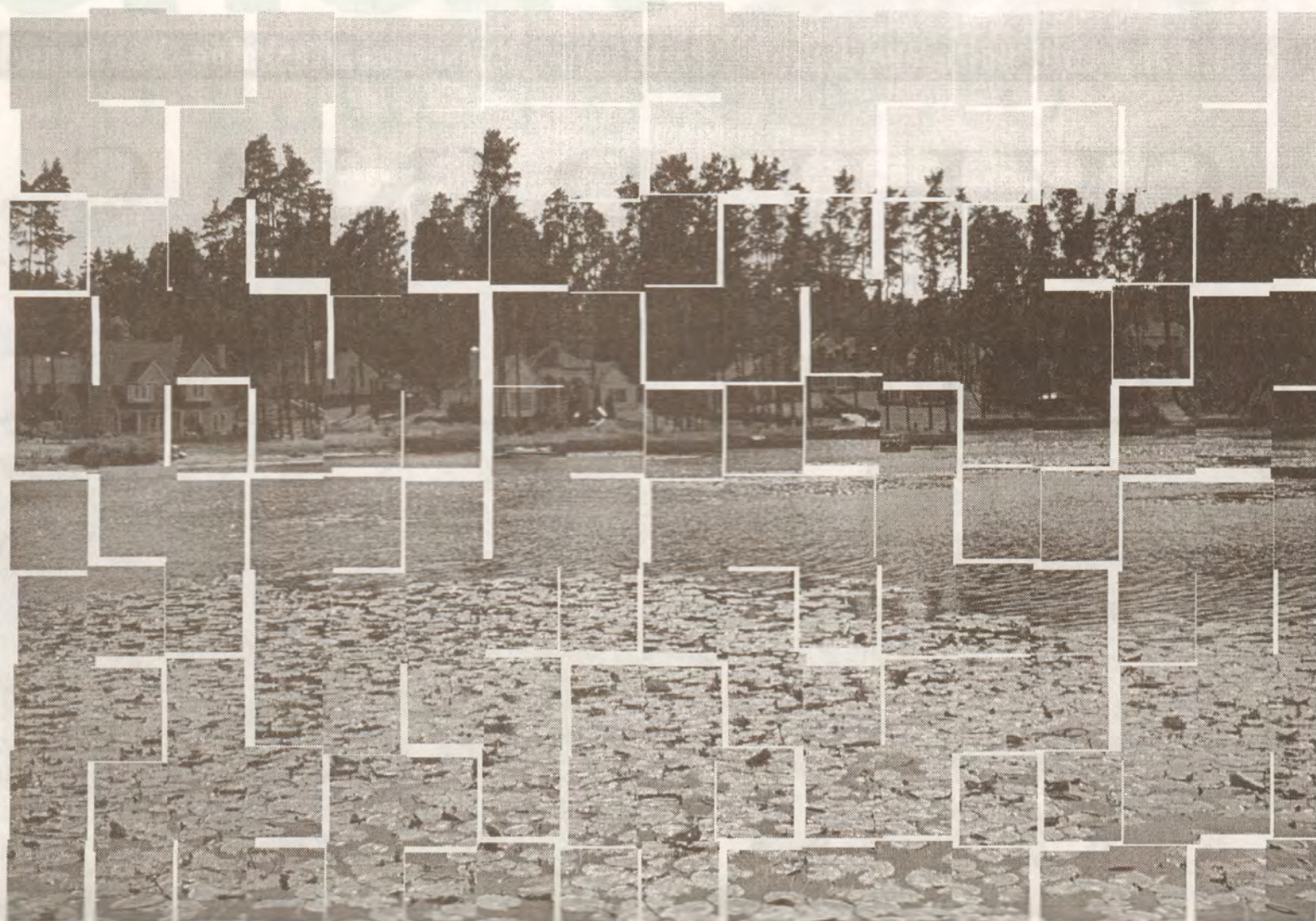
Vai drīkstam «saimniekot» dabas liegumu?

Viss sākās ar to, ka februāra sākumā vietējie Baltežera iedzīvotāji informēja Garkalnes pagasta padomi: Lielā Baltežera dabas liegumā – Auzu salā kādi „darbarūķi” pa kluso nelikumīgi zāgē gāztos lietaskokus un velk pāri ledum prom ar ragaviņam. Slīdes sniegs bija aizputinājies, taču, pēc aculiecinieku teiktā, pēdas veda turpat netālu – uz Bukultu pusi.

Šo lietu nekavējoties uzņēmās izmeklēt pagasta izpilddirektors A. Kurzemnieks un mūsu mežsargs Māris Šmaukstelis, kuram sargāt dabas bagātības ir tiešais pienākums.

Par šo faktu vainīgajam V. Driķim tiks uzlikts administratīvais sods 10 Ls, informēja mežsargs.

Varam sev uzdot jautājumu, ko atstāsim nākamajai paaudzei, ja visus gleznos krastus apbūvēsim un birztales retajās ezera salās nolīdīsim kā tādi „likteņa līdumnieki”? Kviešus sēsīm, vai?

Komārijas Krīstīns. - Sēns salā - dabas liegumā, kurpinās kāds noziedzīgs ar Baltežera iedzīvotājiem dabas liegumu.

Apstiprinātas izmaiņas komunālajos tarifos

Informē Andris Kurzemnieks, pagasta padomes izpilddirektors:

Atbilstoši likumam par pievienotās vērtības nodokļa 9 procentu likmes piemērošanu komunālajiem maksājumiem, ar 2003. gada 1. janvāri bījam spiesti šo summu pielikt klāt tarifiem. Tas fiksēts pagasta padomes 2003. gada

22. janvāra sēdes protokolā ar paragrāfu Nr. 2.

Iepriekš Garkalnes pagastā spēkā esošie komunālo pakalpojumu tarifi tika pieņemti 2001. gada 30. maijā un kopš tā laika gandrīz netika grozīti. (Vienīgi „Rīgas ūdens” Upesciemā katru gadu pamanījās mainīt ūdens tarifus.)

Saskaņā ar likumu par pašvaldību Sabiedrisko pakalpojumu regulatoru, šā gada

17. janvārī Rīgas rajona regulatora priekšsēdētājs A. Baranovskis un tā locekļi O. Kalējs un M. Kundziņš izskatīja Garkalnes pagasta Komunālās saimniecības iesniegtos tarifu pārrēķinus ūdensapgādei, kanalizācijas notekūdeņu novadīšanai un sadzīves atkritumu savākšanai un apstiprināja sekojošus:

Aukstā ūdens piegādes tarifs:

■ Upesciemā	0,25 Ls/m ³ + PVN 9%;
■ Sēņu ielā 4 un 5	0,19 Ls/m ³ + PVN 9%;
■ Vidzemes šosejā 34,	
■ Garkalnes pamatskolai,	
■ bērnu dārzam „Skudriņās”	0,23 Ls/m ³ + PVN 9%;
■ Upes un Saules ielā	0,23 Ls/m ³ + PVN 9%;
■ Vidzemes šosejā 1	0,89 Ls/m ³ + PVN 9%
	(mazs patēriņš, bet lielas izmaksas);
■ Brīvības gatvē 455	0,80 Ls/m ³ + PVN 9%;
■ Priedkalnē	0,39 Ls/m ³ + PVN 9%.

2. Kanalizācijas novadīšanas tarifs:

■ Upesciemā	0,18 Ls/m ³ + PVN 9%;
■ Sēņu ielā 4 un 5	0,23 Ls/m ³ + PVN 9%;
■ Vidzemes šosejā 34,	
■ Garkalnes pamatskolai,	
■ bērnu dārzam „Skudriņās”	0,32 Ls/m ³ + PVN 9%;
■ Upes un Saules ielā	0,16 Ls/m ³ + PVN 9%;
■ Vidzemes šosejā 1	0,85 Ls/m ³ + PVN 9%;
■ Brīvības gatvē 455	0,97 Ls/m ³ + PVN 9%;
■ Priedkalnē	0,39 Ls/m ³ + PVN 9%.

3. Sauso sadzīves atkritumu savākšana un izvešana:

■ Izmantojot pagasta konteinerus	3,69 Ls/m ³ + PVN 9% (iepriekš – 2,72 Ls/m ³);
■ Izmantojot klienta konteinerus	3,39 Ls/m ³ + PVN 9% (iepriekš – 2,50 Ls/m ³);
■ Iedzīvotājiem daudzdzīvokļu ēkās	0,34 Ls/vienam cilvēkam mēnesī + PVN 9% (iepriekš – 0,20 Ls/cilvēkam);
■ Ģimenes mājās	0,74 Ls/abonents mēnesī + PVN 9% (iepriekš – 0,60 Ls/abonents mēn).

Esam atraduši iespēju sausos sadzīves atkritumus izvest lētāk, nekā tas būtu uz „Getliņu Eko” izgāztuvi Stopiņu pagastā, jo transportējam tos uz Siguldu, kur pašreiz ņem zemāku maksu par atkritumu uzglabāšanu. Šajos atkritumu izvešanas tarifiņos nav iekļauta nekāda peļņa, ko var redzēt pēc tā, ka palielinājums cilvēkiem ir minimāls.

Vienīgi ūdens piegādes un kanalizācijas novadīšanas tarifiņos atļāvamiem paredzēt niecīgu – 5 procentu peļņu, jo pēc spēkā esošiem noteikumiem mums līdz 01.07.2003. būs jāizveido pašvaldības uzņēmums, kas ar šiem jautājumiem nodarbošies.

Savukārt apkures tarifiņi mums no jauna jāapstiprina regulatorā līdz 2004. gada 1. jūlijam.

Pašvaldības sociālā palīdzība šogad pieaugs

Informē Mārīte Siliņa, sociālo jautājumu speciāliste

Pērn pašvaldības sociālajai palīdzībai bija piešķirts 33 197 lats.

No tiem apmaksājām uzturēšanos bērnu namos un veco ļaužu pansionātos (sanatorijās) mūsu iedzīvotājiem par 4347 Ls, pensionāru ekskursijām un ballēm atvēlējam 2580 Ls, dzīvokļa pabalstiem – 4312 Ls (no tiem malkai – 1895 Ls, bet īres un komunālajiem pakalpojumiem – 2417 Ls). 17 cilvēkus aprūpējot mājās, iztērējam 2448 Ls. Izsniežam 39 apbedīšanas pabalstus kopsummā par 1340 Ls un 31 dzimšanas pabalstu par 1550 Ls. Apaļās jubilejās sveicām 80 un 85-gadīgos par 150 Ls. Medicīniskiem pakalpojumiem izdevām 7715 Ls (tostarp pacienta iemaksām doktorātos). 4800 Ls novirzījām brīvpusdienām bērniem, 325 Ls - pārtikas taloniem (35 cilvēkiem). Bērnu izglītības un audzināšanas pabalstiem izlietojam 3110 Ls, bērniem – bāreņiem – 2542 Ls, cita veida pabalstiem – 2305 Ls.

Toties 2003. gadā pagasta padomes deputāti plāno vairāk līdzekļus iedalīt tieši pabalstos jaundzimušajiem (pacēla no 50 uz 70 Ls), jubilāriem cienījamā vecumā – no 85 līdz 90 gadiem tagad būs 10 Ls (agrāk 5 Ls), virs 90 gadiem – 15 Ls. Arī apbedīšanas pabalsti paaugstināti no 30 Ls uz 50 Ls. Pabalsti pēc atgriešanās no apcietinājuma palielināti no 25 Ls uz 50 Ls. Sākot iet 1. klasē, vienreizējā pabalsta apmērs turpmāk būs 20 Ls (iepriekš – 10 Ls). Pārtikas talonus maznodrošinātajiem dos par 15 Ls. Pabalsti ģimenēm ārkārtas situācijās būs 45 Ls, bet ne vairāk kā 70 Ls gadā vienai ģimenei.

Turpretī valsts par saviem mazturīgajiem nodomājusi rūpēties mazāk, to pārkraujot uz pašvaldības pleciem, tā pēc pārejas perioda beigām garantētais iztikas minimums (GIM), kas būs jānodrošina konkrētam cilvēkam (lai nemirtu badā), tiks samazināts no 28,67 Ls uz 21 Ls!

«SKUDRINĀS» PIEDZĪVOS OTRO JAUNĪBU

Dina Kaļāne stāv vietā, kur atrodoties plānotā bērnudārza piēdīne.

► 1. lpp.

Bērnudārza vadītāja Dina Kaļāne pievērsa uzmanību tam apstāklim, ka Eināra Repšes valdība pieņēmusi jaunus noteikumus, saskaņā ar tiem uz katru bērnudārznieku jāparedz 2 kv. metrus telpu, kā arī jābūt atsevišķai sporta zālei – vismaz 80 kv. metru. Rindā stāv 16 bērni, lai atvērtu jaunu grupu, vajadzīgi vien 8. Pašlaik no 27 bērniem 7 nāk uz nodarbībām no plkst 15:00. Turklāt bērniem tik plašums – izdzīvoties dažādās telpās. Atteikt nevienam vietējam bērnam nedrīkst, tāds ir Skolu valdes rīkojums.

Arhitekte Līga Knēziņa šobrīd

darbojas privāti un atzīst, ka lielā mērā balstīsies uz agrāko projektu, tikai pilnveidos to atbilstoši reālajai situācijai un pagasta padomes norādījumiem. „Nebūs gaisa tiltiņa, kas bija pirmajā tā redakcijā,” jo tas, pēc pasūtītāja domām, lieki sadārdzinātu celtniecību.

Citām vadītājām labdabīga skaudība

Kas vēl pietrūkst šim bērnudārzam? - Dina neslēpj, ka labāka dzīve būtu ar jaunu noliktavu sētņiekam, īpašu nojumi darbinieku automašīnām un bērnu ratiņiem, jo vairāk –

ar Smilšu terapijas paviljonu jeb Paradīzi ziemas apstākļos (ar ziemas dārzu, nelielu strūklaku un akvāriju). Kas no tā tiks īstenots, atkarīgs no pagasta deputātu iedziļināšanās bērnu vajadzībās, kā arī no jums, dārgie avīzes lasītāji, kādus un cik lielus nodokļus iemaksāsi pagasta budžetā.

Kā zināms arguments varētu būt tagadējo vecmāmiņu emocijas, pirmo reizi uz „Skudriņām” atvedot savus mazbērnus, kad acīs saskrien asaru pērlis no sajūsmas par to, ka bērns te noteikti būs pasargāts. Iracionāla ticība, jūs teiksiet? Kā attiekties pret viņām, ka rīkstnieku pārbaudes rezultātā noteikts: „Skudriņas” atrodas uz zelta āderēm, kur parasti būvējot pirtis un veselība uzlabojoties pati no sevis. Kosmisko starojumu ietekmē.

Tipveida projekti visiem apnikuši, bet te kā mājās ir nevilts, neuzspēlēts mājīgums, uzskata Dina.

Dzimtsarakstu nodaļa ziņo

Dzimuši:

Kazaks Roberts – 04.12.2002.
Izmailova Anastasija – 09.12.2002.
Šube Markuss Daniels – 03.01.2003.

Reģistrētas laulības:

Rubenis Dzintars Alfons un Bogatirjova Rita

Miruši: 11

Arhitekte Līga Knēziņa.

Redaktora komentārs

CIK SVARĪGI BŪT NOPIETNAM

Arvīds Degis

Pie baltas lapas apsēžos, šoreiz tas nebūs manu *domu kaps*, bet gan īss apercerējums par pavasari. Par pavasara liksmo knuđoņu sirdi.

Par to, cik ļoti cilvēki pat neapzinoties gaida pavasara pirmos lietus pilienus, kas atnesīs siltumu. Pārdomājot, kā cilvēki ir mainījuši savu dzīvi, kā viņi izmanto dabas spēkus, kā viņi absorbē enerģiju saules gaismā. Sešdesmit piecus gadus vecais Hira Ratans Maneks no Kalkutas skaidro, ka viņš pārtiekot no saules enerģijas, ko viņš absorbē ar acīm. Viņš ticot, ka cilvēki var izmantot savu orgānu funkcijas, sākoties silti katru dienu staigāt pēc saules vai staigāt pirms saules, siltot basām kājām uz zemes. Sēlatāns? Izmēģināsim? Kuram no jums nav gadījusies aizsāsties spilgtā saulē, kad tās enerģija caurstrāvo ķermeni un uzpilda ar dziedinošiem vitamīniem?

Kāds dabas draugs tikko Saldus rajonā dzirdējis cīruļa balsi, un šogad tas ir pirmais Latvijā manītais pavasara vēstnesis. Ornitologs Agris Celmiņš pavēstīja ka 19.februāris nav agrākais datums, kad Latvijā manīti atgriežamies gājputni. Ja laiks arī turpmāk būs silts - ap nulli vai nedaudz siltāk, ķīvītes varētu ierasties marta sākumā. «Citi agrākie migranti - kraukļi un mājas strazdi - arī varētu parādīties šajās dienās, bet šīs abas sugas nelielā skaitā ziemo arī Latvijā, tāpēc ne vienmēr var droši pateikt, vai ir ieradusies ceļotāji,» skaidroja Celmiņš. Tas nozīmē,

mē, ka drīz varēs zvanīt Andrim uz Alberta dīkiem un posties uz putnu vērošanu.

Statistika liecina, ka pašlaik ir daudz vairāk vientuļu cilvēku, nekā tas bijis jebkad agrāk. Par laimi, ja esi viens pēc 30 gadu vecuma, tas vēl nenozīmē, ka esi *uz sēkļa*. Kāpēc pavasari neizmanto tam, lai atbrīvotos no tik nīstās vientuļības? Kāpēc cilvēks vispār bīstas palikt viens/-a? Iegansti var būt visdažādākie, sākot ar bailēm no garlaicības un domām, ka vieni netiksim galā ar dzīvi. Lai gan sabiedrība pret vientuļiem cilvēkiem tagad izturas daudz iecietīgāk, tomēr palikt vienam joprojām ir šokējoši. Valda uzskats, ka bez partnera es esmu tikai puse. Lai gan ir daudz cilvēku, kas ir neizsakāmi vientuļi, arī guļot pie sāniem savam laulenim/-ei. Būt vienam ir biedējoši, bet ir arī virkne priekšrocību: tu vari darīt to, ko gribi un kad gribi. Tu vari apmeklēt draugus un izklaidēties, mācīties kursus vai otrreiz iestāties angļu valodā, bez atkārtotām nodotības vajagprāks, lai vai skatīties TV un citi un apūlības dēļ. Protams, cilvēkiem vienmēr ir arī bīstami būt vieni - kad esi silts, tev neviena kas pasargā gūti ūdens.

Pavasari mūs iedvesmo vizijas, pārdroši plāni, kas mūs paceļ pusmetru virs zemes. Kopš janvāra beigām pagasta padomes valde ir nolikusi pasākumus, kas palīdzēs pagasta un ja izstrādāties ar savaļiem Latvijas sportistiem. Mērķis - ar šiem pasākumiem izstrādāt sporta - atpūtas kompleksu ar 400 - 600 skatītu vietām, kur būtu arī vesu nams trenažieriem, bet tas viss taptu uz privāto investīciju rēķina. Projekta izmaksas lēšamas uz vairākiem miljoniem eiro.

Vai brīdī, kad mūsu valdība spriež, kuras pašvaldību investīciju programmas apcirt, kurus pašvaldību vadītājus (Saulkrastu, Rīgas) un tā tālāk turēt īsā saītē, vienmēr jātur mute kabatā? Jo tā var noderēt kā veči mājai stute vai kā ielāps oderē? Pavasari ir svarīgi palikt nopietniem un ne-nonākt apkārt saucošo, ķircinošo putnu valodu, kaķu paudēšanas un supu riešanas varā, ja jāpieņem finansālās vadlīnijas kā pagasta, tā valsts mērogā. Kā Pērkonis dziedāja pirms 20 gadiem, mākslas darbi un budžeti *rodas mokās*.

Saskaņā ar Rīgas rajona, Garkalnes pagasta padomes 2003. gada 22. janvāra sēdes lēmumu (protokols Nr. 1, 73) ir uzsākta detaļplānojuma projekta izstrāde zemes gabaliem Garkalnes pagastā Vidzemes šosejā Nr. 44 (kadastra Nr. 8060-004-0209).

Projektējamā teritorijā tiek plānota mazstāvu dzīvojamu ēku apbūve. Par detaļplānojuma projekta vadītāju apstiprināts arhitekts Ivars Bebris.

Visas ieinteresētās personas var iesniegt savus priekšlikumus un iepazīties ar izstrādāto projekta priekšlikumu arhitektu birojā "TOP NAMS" katru darba dienu no 9.00 līdz 17.00 no 24.03.03. līdz 24.03.03. Kr. Valdemāra ielā 33, iepriekš sazinot pa tālruni 7252704 un 6242634.

No 03.03.03. līdz 24.03.03. projekta priekšlikums būs izstrādāts Garkalnes pagastā būvvaldē, Rīgā, Brīvības ielā 455.

Ja ieinteresētā persona vēlas saņemt rakstisku informāciju, prasības pieteikums nosūtāms SIA "TOP NAMS" Kr. Valdemāra ielā Nr. 33, LV1010, norādot: fiziskām personām - vārdu, uzvārdu, personas kodu, patstāvīgās dzīvesvietas adresi, juridiskām personām - nosaukumu, reģistrācijas numuru, juridisko pasi.

„Kalna Krūzes” gūst panākumus, pateicoties strādātgrībai

bērniem omulīgāk justos pirms vai pēc pulciņu nodarbībām. Tā saskrējās pilns.

Tagadne un ieceres

Pagasta padomes priekšniecība Kārļa Čiruļa personā ir bijusi ļoti pretnākoša, palīdz apkures, remontdarbu un iekārtu lietās, maksājam palielu īres maksu, bet esam pateicīgi par tās sapratni, tā Uldis. „Pašvaldības atbalsts ir tāds, kas ļauj mazajam uzņēmējam atsperties. Jo prāvā īres maksa par telpām līdzsvarojas ar regulāriem pašvaldības pasūtījumiem banketu rīkošanā.” Jau pierasts, ka dienā vērtīgi te pusdienas paņē ar 80 – 100 cilvēkiem, kas ir mūsu pastāvīgie klienti. Tāpēc, lai atslēgtu šīs kafējnīcas jaudas, daļu izsalkušo – ap 40 – 50 cilvēkiem dienā turpmāk novirzīsim uz tikko iekārtoto kafējnīcu - filiāli, kas atrodas nedaudz vairāk uz Rīgas pusi – vienā administratīvajā ēkā ar Autoskolu „Bergī”. Viens no mūsu „burvju trikiem” ir tas, ka gaļu karbonādei pēc pasūtījuma uzreiz saklapējam un izcepam, neko neturam gatavu un tādejādi nezūd garšas kvalitāte. Tas, protams, ir meitas Lauras nopelns, kura ģimenes uzņēmumā uzkalpojusi par šefpavāri un viņas pārziņā praktiski ir nodota šī kafējnīca, tikmēr tēvs raizējas par attīstības jautājumiem. Sieva ieņem direktora vietnieces amatu. Spēlē *otro vijoli*? Labi, ka mūs nāk pārbaudīt tikai no Rīgas kontrolējošām instancēm, tagad atlieksme ir daudz saudzīgāka – ne ar „gestapoviešu metodēm” kā Neatka-

rības sākuma gados.

No 1999 līdz 2000. gadam mēģinājuši darboties arī latviešu kultūras centrā „Imanta”, bet tur business knapi gājis pa nullēm, tāpēc to aizvēruši.

Nesen atvēruši ēdņīcu darbiniekiem „Rīgas Pieniņniekā” Valmieras ielā Rīgā, tāpēc visi 10 darbinieki nosacīti sadalīti trijās brigādēs. Uz šo ēdņīcu pagaidām regulāri nākot 70 cilvēki no 250, iecerēs ir piesaistīt līdz 125.

Mērķis uzstādīts tik augsts kā zvaigzne, proti, pāris gadu laikā visos objektos jāpāriet uz ES prasībām atbilstošām iekārtām un tehnoloģijām – ar nerisējošiem galdiem, ko, par laimi, mēs Lietuvā atrodam. Šeit nav jācep „Salamandra” krāsni – bierus kā ķieģeļus vai klučus, lai nesaplok.

Gardēja Ahilleja papēdis

Šobrīd „Kalna Krūzes” saimnieki paši dzīvo tam pielāgotā vasarnīcā Maksteniekos, bet meita Laura atsevišķi – irētā Rīgas dzīvoklī.

Uldim ir gardēžiem raksturīgs *Ahilleja papēdis*, jo, aizējot uz kādu kafējnīcu vai restorānu Rīgā, viņš to pēta no iekārtu, ēdienkartes utt. viedokļa kā eksperts, nevis vienkārši ēd. Citu iestādījumu apmeklējums direktoram ir pārvērties par ideju špikošanu. „Ja iznāk aizkavēties Rīgā, labprāt pusdienoju „Lido” – gan Krasta ielā, gan Dzirnava ielā ir identiski nemainīga kvalitāte. Kad vēl jānodēģustē, ko meita pa dienu sataisījusi, uz vēdera rodas tāda *riepe*, ko pēc tam grūti nodzīt,” atklāj intervējamais.

Laurai ledusskapī glabājoties tikai kaķu barība „Whiskas”, bet Uldim vienīgā saskare ar pavārmākslu esot svētdienu rītos cept ģimenei pankūkas.

Banketu jeb mēness neredzamā puse

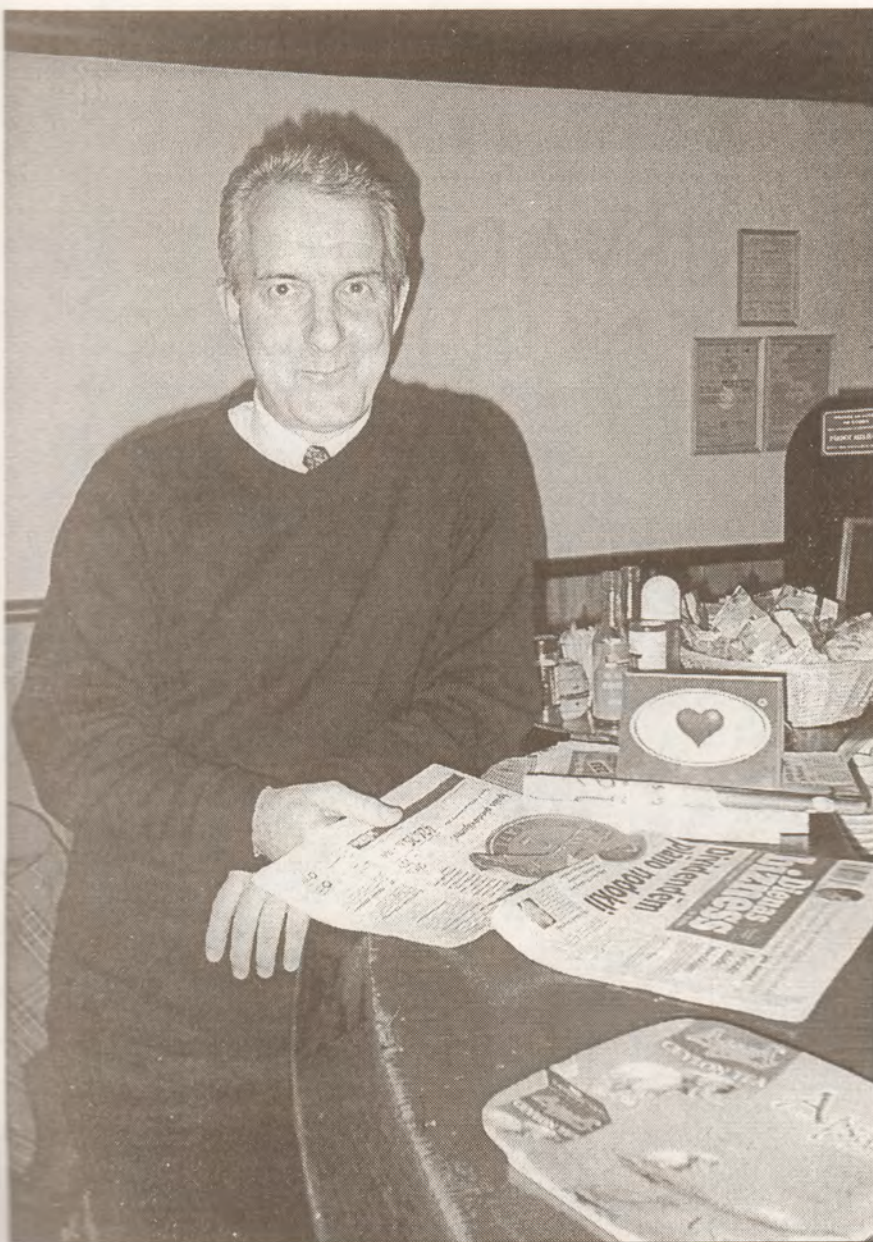
Pēdējos trijos gados cilvēkiem ir parādījusies brīvā nauda, vairāk pasūta banketus, personīgos novērojumos dalās Uldis. Nāk arī pensionāri, kuriem iekrātas divas pensijas, lai pasūtītu 65 vai 70 gadu jubilejas gadu. Banketa cena vienmēr tiek saskaņota ar klienta vēlmēm un rociņu. Kā aptuveni orientieri var kalpot šādi iecenojumi: bērnu mielasts – no 5 Ls uz cilvēku (ieskaitot vīnu, auksto galdū, salātus, kūkas), kāzu mielasts – no 7 – 8 Ls uz cilvēku ar siltajiem ēdieniem. „Biezāks pasākums” – no 7 līdz 10 Ls uz cilvēku. Izbraukuma pasākumos galdū klāšana sadārdzinās par 20 – 25 procentiem, tad tiek irēti tenti, nojumes. „Jau senie romieši apgalvoja, ka galvenais ir maize un izpriecās, tāpēc kāzās un dzimšanas dienās uz galdū un mūziku taupīt nedrīkst. Tas visvairāk paliek atmiņā, ne jau garās runas,” pamatoti spriež Uldis.

Latviešiem ir pierasts, ja jau sēdi pie galdū, tad jāēd, kamēr viss ir notiesāts. Mums tā saucamie „zviedru galdi”, kur jāknibinās ap salātu lapiņām un kanapē maizītēm un ir pārāk daudz neēdamu dekorāciju virsū, joprojām nav tik pierasti.

No saimnieka teiktā varēju izlobīt, ka izejvielu (produktu) piegādātāju viņiem ir pāri par 20, olas iepērk no Z/s „Rasas”, katram ēdienam nepieciešama cita kartupeļu šķirne, bet labu svaigo gaļu vairs tirgos nevarot nopirkt.

Uldis turpina stāstījumu: „pirms diviem gadiem nebija trauku mazgājamās mašīnas, tad banketu klājām divas stundas, bet traukus mazgājām astoņas stundas. Lielākais bankets bijusi AS „Staburadze” balle 500 cilvēkiem, kas notikusi *Māmuļā*, citkārt klājuši arī Privatizācijas agentūrai Biržas namā Rīgā. Tādos gadījumos algojot praktikantus – oficiantus. „Maniem cilvēkiem, izdzirdot – 100 cilvēku mielasts, pat acis neieplešas, tā ir gandrīz vai ikdiens,” par pašreizējo līmeni saka uzņēmējs.

„Tā kā pats tiku nošokēts no tā, ka viena smalka kundze ar dārgiem grezneniem un kažokādās svīzdama padīlušā maisiņā bez dakšiņas lasīja iekšā kotletes, noteicu mūsu apkalpošanas standartu: viss, kas nav aiztikts, tiek bez vārda runas safasēts vienreizējās lietošanas traukos un iedots līdz.”

Uldis. „Pašvaldības atbalsts ir tāds, kas ļauj mazajam uzņēmējam atsperties.

Arvīds Degis

SIA „Kalna Krūzes” (nosaukuma saknes ir vecāku mātes laupiebatgāj) apsaimnieko kafējnīcu, kas darbojas K/n „Bergī” pirmajā stāvā un kurā savu vēderu piepilda arī pašvaldības pārvaldē strādājošie, nevien autobraucēji. Daudzi tā vietā, lai trauktos uz mājām vai „Lido”, ieturas tieši šeit. Kā apliecināja tās īpašnieks Uldis Ozoliņš, viņi esot sākuši bez lielas naudas un bez īpašas protekcijas.

Sākās ar asu ideju

Mana sieva ilgus gadus nostrādājusi sabiedriskās ēdināšanas sfērā – „Studentu ēdināšanas kombinātā” un AS „Staburadze” par ēdnīcas vadītāju, pats 20 gadus noziedoju elektriķa darbam saimniecībā „Rīga”. Kad valsts ekonomiskajā sistēmā viss sāka brukt un jukt, pārgāju uz „Staburadzi”, kur vairākus gadus vadīju tirdzniecības nodaļu, paralēli apguvu biznesa pamatus, datorus.

Ap 1997. gadu ģimenes padomē nolēmām uzsākt savu neatkarīgu uzņēmējdarbību un šajā nolūkā apskatījām vairākas potenciālās kafējnīcu telpas. Kamēr kāds pačukstēja: vai kultūras namā „Bergī” bijāt? Tad jau bija zināms, ka Garkalnes pagasta padome drīzumā pārnāks uz šo ēku, būs nepieciešama kvalitatīva virtuve, tāpēc ne mirkli nešaubījāmies.

Pats sākumā stāvēju aiz bāra letes, bet sieva rosījās pa virtuvi, kamēr meita Laura pabeidza Pārtikas tehnikumu Rīgā, pēc tam pieslēdzās sievas māsa kā sabiedriskajā ēdināšanā *puču sāls apēdis* cilvēks.

Pamatkapitāls – 5 lati un uzdrīkstēšanās

Vairākkārt neticīgi pārvaicāju Uldim Ozoliņam, vai viņš neliekuļo,

stāstīdams, ka šo kafējnīcu pārņēmuši ar tukšu kabatu. „Kādi trīs bērnu ģimenei varēja būt iekrājumi – tikai 5 lati,” skandēja pēdējās atbildē. Kā iedvesmojošu iedziņi arī tēva un meitas priekšniece „Daugavas vanaģis”, kura apgalvojusi, ka „Latvija ir iespēju zeme, taču latvieši ir ietramdīti no padomju režīma.”

Tobrīd – gandrīz pirms 6 gadiem šī kafējnīca bijusi atbaidoša – ar spēļu automātiem, lētiem aļiņiem un uzsvāru uz „salāpīšanās apmierināšanu”, nevis uz virtuvi. Turpretī pagasta padomei vajadzēja nodrošināt solidāku vietu. Tā ka viss – gan laiks, gan labvēlīgi apstākļi ietrāpījas reizē. „No vienas puses tā bija laimes spēle, no otras – mēs tikām atalgoti par saviem meklējumiem,” atceras Uldis.

Interesanti, ka kafējnīcas interjers ir uztverams par senatnīgu, to pirms vairāk nekā 10 gadiem kooperatīvu ērā izveidojis kāds apsviedīgs galdnieks, ieskaitot mēbeles.

Pirmais solis bija uzlikt video ar multfilmām bērniem, lai vecāki ar

Praktikante Jana no kulinārijas skolas labi iekļāvusies kolektīvā.

VINETAS VIZINAS radošais rokraksts

Kad vaicāju, vai pati Vineta Viziņa kā keramiķe Garkalnes pagastā jūtas uzmanības centrā, viņa vispirms rezignēti atbildēja, ka šaubās par to, pēc tam piemetināja, ka daudzi cilvēki viņu pazīst kā vienīgo keramiķi Bergu – Upesciema un Langstiņu apkaimē. Vineta kopš šā gada sākuma pilda arī Bergu pamatskolas vizuālās mākslas pasniedzējas pienākumus prom aizgājušās levas Neikenas vietā un ir divu bērnu māmiņa, no Langstiņiem.

Arvīds Degis, autora foto

Viņas profesionālās karjeras ceļā ir izteikta pakāpienu sistēma, un tas liecina par īpašu personības briedumu, augstu organizētību raksturā. No 1988. līdz 1990. gadam Vineta strādājusi par māksliniecī AS „Ezerciems” keramikas cehā, kur bijis nepatīkami štancēt masveida produkciju un maz iespēju, kur izvērsties radošajam garam. 1991. gadā pabeigusi Rīgas Lietišķās mākslas koledžu kā māksliniece – meistars. No 1994. līdz 1995. gadam Rīgas Tehniskās jaunrades namā Annas ielā bijusi zīmēšanas, gleznošanas un keramikas pulciņu vadītāja. Latvijas Universitātes Pedagoģijas un psiholoģijas fakultātē ieguvusi bakalaura grādu kā mājturības un kultūras vēstures skolotāja (neklātienē), tobrīd pētdama keramikas tehnikas pasaules tautu kultūrā. No 1998. līdz 2000. gadam profesionālo darbību saistījusi ar SIA „MC Donalds Latvija”, kur noformējusi skatlogus, veidojusi ekspozīcijas interjerā, zīmējumu bērniem utt. Kopš 2000. g. ir māksliniece arī RTU privātskolā. No 1998. gada piedalījies tagad slēgtā sieviešu žurnāla „Zeltene” veidošanā, papildot „Billes” un „Rokdarbu” lappuses. Pērn pabeigusi izglītības vadības maģistrantūru.

„Keramiķi ir draudzīga tauta, kas viens otram labprāt izpalīdz, jo uguns vieno. Regulāri sadarbojos ar keramiķu studiju „Saule.”

Pašai izlēdzīga pedagoģe

Agrāk esmu strādājusi Bergu pamatskolā par mākslas priekšmetu pasniedzēju, tāpēc nevilcinoties piekritu atkārtotam uzaicinājumam. Nezinu gan, cik ilgi izturēšu, jo mākslas novirziena skolās bērni izrāda lielāku ieinteresētību, pie kā, acīmredzot, bija pieradusi kolēģe I. Neikena. Skolotājas aldziņa ir ārkārtīgi maza. Es vēlētos skolēniem iemācīt pašas apgūtās vizuālās datorprogrammas (Corel Draw u.c.), bet šobrīd tas atkrit, jo skolā nav brīvu datoru. Ļoti patīk darbs ar maziem bērniem, tāpēc man ir keramikas pulciņš, uz kuru nereti bērniem līdzī nāk viņu vecāki. Arī 5 un 6-gadīgajiem mācu veidošanas pamatus. (Mālu šobrīd pērkam no Lietuvas, bet krāsas, glazūras un frites no Bergu firmas „Keramservis”.)

Arī šogad uz Mātes dienu būs sezonas noslēguma bērnu darbu (keramikas un zīmējumu) izstāde Bergu skolā, kur varēsīt novērtēt savu bērnu dotumus.

Ceru, ka nākošgad pagasts tam atradis naudu un atjaunos zīmēšanas pulciņu, kura nav jau no šā gada 1. janvāra.

Individuālā patenta priekšrocības

Meistara diplomu man izsniedza Vidzemes priekšpilsētas izpildīrekcijas komisija jau pirms 6 – 7 gadiem. Šobrīd esmu pieņēmusi trešo mācekli pēc skaita (pirmā strādā par stiklinieci, otrā – Bolderājas mākslas skolā) – Ingu, kuras sapnis ir uzsākt personīgo uzņēmējdarbību, atvērt savu keramiķes darbnīcu Baltezerā – savam priekam un dāvanīgu gatavošanai. Diemžēl, zeļļa grādu pati viņai nevarēšu iedot, jo neesmu iestājusies Amatniecības kamerā, kur par meistara diplomu un attiecīgiem kursiem būtu jāmaksā apaļu summu.

Ko man dod individuālais mājražotāja patents? – Nelielas piepelnišanās iespējas. Paldies Dievam, ka Garkalnes pagasta padome par patentu neprasa nodevu. Ar katru gadu tirdzniecība caur salonveikaliem (kur ir 100 – 200 procentu uzdevums) un Brīvdabas gatatirgos rit arvien švakāk, izņēmums ir Zaļu tirgus Doma laukumā. Taču Rīgas pilsētas svētkos divas dienas nemi-

tīgi līpāja un gandrīz neko nepārdeva.

Tāpēc esmu sametusies uz vienu roku ar cita profila māksliniekiem, kur viens ar zīdu, otrs ar metālu, trešais - ar keramiku, tādejādi varam ieinteresēt mākslas cienītājus tādās izstādēs – pārdošanās, ko ap Ziemassvētkiem organizē Ķīpsalā.

Strādāju pārsvarā uz konkrētiem pasūtījumiem – zvaniem pa tālr. (7)999929, mob.6065492! Piemēram, taisu īpatnējus svečturus, sveču mājas, „gliemežus” vai sēnītes dārza izdaiļošanai, kuros var iestādīt puķes. Varu radīt figūras kā dārza strūklaku elementus. Netradicionālus puķu podus Jūsu interjerā izgreznošanai. Privātskolām veidoju zvaniņus uz izlaidumiem.

Ja ko pārdoju, varu iedot pretim stingrās uzskaites čeku, ar kuriem nedrīkstu pārsniegt Ls 45 mēnesī. Kā amatnieks ienākuma nodokli esmu spiesta maksāt avansā – gadu uz priekšu. Apmēram 30 procenti no privātās komercdarbības ienākumiem aiziet nodokļos valstij.

Jāpiebilst, ka lielformāta darbiem – piemēram, dārza skulptū-

rām atbilstošāks un dārgāks materiāls ir šamots, kas ir krietni izturīgāks nekā māls un izceļas ar savdabīgu faktūru. (To var izsiņāt caur sietu kā ģipsi, piejaucot klāt balto vai dzelteni mālu).

Ceplis – siltuma avots

Pie mūsu cepla bargā ziemā var sasildīties. To kurinām ar elektrību un, automātiski iestādot temperatūru, varam uzkarēt līdz + 1000 un vairāk grādiem pēc Celsija. Ne daudz par pašu procesu: vispirms gatavos māla izstrādājumus (traukus) 3 stundas žāvējam + 100 grādos. Pēc tam iegūstam tā saucamo *biskvīta dedzinājumu* – līdz + 800 grādiem, tādejādi paliek vieglāk gan uzklāt krāsu, gan arī izstrādājums vairs nav tik drupans, jo īpaši - runājot par bērnu darbiem.

Kā smalkākas apdedzināšanas tehnikas pielietojam *kvēpināšanu* un *lustrēšanu* (tas ir seno laiku paņēmieni, kā piešķirt traukam īpašu nokrāsu - ar svina glazūras palīdzību, kad ceplim sprauslas aizvērtas ciet). Glazūru liekam un nostiprinām, karsējot mākslas darbus līdz + 1000 grādiem.

Alberta dīķu saimnieka plāni

Uz Alberta dīķiem aiz Upesciema devos tad, kad pār balto ziemas ainavu sārta saule nolaidās aiz horizonta, tāpēc varbūt nebija tas piemērotākais brīdis ekskursijai pa šo vienas ģimenes kopto un nepārskatāmi plašo īpašumu. Šo kļūdu esmu nodomājis labot, atkārtoti braucot un izmēģinot savu makšķernieka laimi šovasar, jo pēc saimnieka Andra Krūmiņa sulīgā stāstījuma man, godīgi sakot, ir „āķis lūpā”, kaut neesmu makšķerējis kopš 13 gadu vecuma.

Arvīds Degis

Trīs vīri laivā...tuvāk dabai

Pārfrazējot slavenā komiskā romāna „Trīs vīri laivā, neskaitot suni...” nosaukumu, man radās precīza ilustrācija pašreizējai situācijai Alberta dīķos. Kaut gan kādreizējās Upesciema zivsaimniecības direktors un dīķu privatizētājs Alberts Krūmiņš nu iekļuvis lielajā politikā un strādā 8. Saemā, daudz agrāk - jau no 1999. gada viņš visus vadības un finansiālos grožus nodevis dēla Andra pārziņā. Andris bērniņu pavadījis Salacgrīvā, tāpēc makšķerējis no 6 gadu vecuma. Pēdējam, pēc pašas vārdiem, tagad tuvākais palīgs ir sievastēvs no Mālpils. Vectēvs strādāot ģimenes uzņēmumā par sargu, kas pārlūko un veic ierakstus par dīķu, bet īpašnieks ir Andris Krūmiņš - tālruni apmierina - dīķu apkalpošanas jomā. Savukārt brālis Didzis esot arhitekts un projektējot jaunas ēkas, kas funkcionāli iedarbīgas kopējā ansamblī. Tādēļ tuvākajos plānos ir par kredītu līdzekļiem izbūvēt jaunu viesu māju ar pirti, konferenču zāli un istabņiem pārnakšņošanai. Visbeidzot, ja neesmu Jums apnicis ar garo uzskaitījumu, sievasmāte no Balviem griež un sien ekoloģiski tīras pirts slotas... Viņus vieno kāds dārgums, zilā cerību pērle? - Varbūt mīlestība uz dabu un ticība, ka šīs vietas stāstījums pievilinās pietiekami daudz atpūtnieku kā tauriņus uz gaivnu, lai no šiem ienākumiem varētu nosargāt un attīstīt atpūtas vietas servisu. Tāpēc piedāvājam arī ekoturismu - putnu (zivju ērģļu, melno stārijā, galjū u.c.) vērošanu.

„Mums apmeklētāji nemit ne-

traucē ģimenes pavardam, jo šis ir atvērts komplekss, kur mīļuprāt sagaidām cilvēkus. Man patīk būt sabiedriskam, kontaktēties,” uzsver Andris.

Nav nekas pārsteidzošs, ka Alberta dīķi 2001. gadā uzvarējuši Imanta Ziedona un Ērika Hānberga iniciētā konkursā „Dīķis lauku sētā” un ieguvis diplomu nevien par sakārtotību (katru končiku paceļ!), bet arī par to, ka iemāca cilvēkiem patiesi iemīlēt dabu.

Izrādās, ka arī papīrmalku pirts krāsīm gādā no tiem kritušajiem kokiem, ko nograuzuši TV reklāmās manītie spēcigo zobu īpašnieki - bebri. Augstāk pa straumi bebri regulāri aizdambējo Krievupi, tāpēc vasarā viņu izveidotie aizsprosti esot jājauc vai katru otro dienu. Tad tālruni izmēģinājis atkārtoti apmeklēt dīķus. Normāls lauks šeit jāizstrādā profesionāliem bebru medniekiem, lai beidzot šos rakarus savaldītu. Tur, kur ir caurplūde, dīķis pat - 30 grādos nekad neaizsalst.

Ne asakas!

Makšķerēšanas sezona Alberta dīķos ilgst no aprīļa līdz novembrim. Vēl oktobra beigās saimnieki vedot savas laivas iekšā, lai, ar tām švunkā, salauztu plāno ledus kārtiņu un atrīvotu vietu zivju ķerājiem. Ziemā tomēr gaidot zemledus makšķerniekus (bļitkotājus), kuriem par visu dienu pret VID apstiprinātām biļetēm jāmaksā 1 lats, pensionāriem - 50 santīmu, bet invalīdiem, tostarp, čerobiliešiem atdodot godu, visu gadu makšķerēšana ir bez maksas, uzrādot attiecīgu aplieciņu.

Savukārt siltajā sezonā Līdaku ūdenskrātuvē dienā jāmaksā Ls

3.00, cenā iekļauta laivas īre (2000.g. lielākā līdaka bijusi 6,8 kg), Karpu dīķi - no Ls 2.00 līdz Ls 10.00, Karūsu dīķos - no Ls 2.00 līdz 3.00 (2000.g. lielākā karūsa - 1,92 kg). Diennakts gaišajā laikā tiek izīrētas 6 divvietīgas un 2 trīsvietīgas laivas.

No makšķernieku nauđņām gada laikā savācas ap 5000 latu, izpauž Andris, kas visi tiek ieguldīti atpūtas - atpūstā.

No kurienes šur tūrens makšķernieku saime? - No Garkalnes pagasta, Juglas, Purvciema, Pārdaugavas, pat Lielvārdes un Ogres, it īpaši pēc Ilzes Tihanovskas raksta „Dienas” Izklaidē. Normāls loms ziemā esot ap 3 kilogramiem. Sastopami arī tādi kuriozi, ka sieva ir labāka makšķerniece, un kamēr viņa strādā, vīrs aizņemtas viņas makšķeri, jo tā nesot veiksmi. Tiem, kas tikko sāk makšķerēt, zivis pašas nākot laukā, tāpat zivis mīlot sievietes - kā ziemā, tā vasarā. „Vislielākais kaifs, kad redzi, cik gandarīts ir biļeti nopirkušais makšķernieks par to, kā ķeras. Un pretēji - no kauna gribas kaut zemē ielīst, ja viņam neķeras,” atzīst Andris. Tāpēc biļetes cena tiek variēta atkarībā no tā, kā ķeras. Kaut makšķerniekiem pieejami - karpu dīķis, divi jautkie dīķi (karūsas, līņi, līdaka, asari), plānos ir izveidot atsevišķu foreļu dīķi un nodalīt līdaka. Daudz naudas tiek tērēts par jaunajām zivīm, ko iepērk zivju audzētāvās un laiž ūdenī - karpas pat līdz 2 kilogramiem svarā, ko pēc divām dienām varot ķert laukā. Andrim žēl, ka neizdevās ieviest karpu makšķernieku sacensību tradīciju ar starptautiski atzītu tiesnesi Jāni Stikutu. Ja pirmoreiz ieradusies 27, tad nākamo tikai 5, kaut saimnieki apņēmušies visu naudu novirzīt balvu fondā un aktīvi reklamējušies caur makšķernieku veikaliem. Rekorda karpu - 12 kg smagu izcēlis Anatolijs Drobīševs.

Kur gūtas zināšanas? - Pats Andris vairākus gadus studējis Starptautiskā tūrisma augstskolā, kas tagad pievienota „Turībai”, no tās konkursa ceļā stažējies Viesmīlības skolā Šveicē un 6 mēnešus nostrādājis kalnu kūrortā viesnīcu biznesā, kur perfekti iepazinās bagāto ārzemju tūristu prasības un noslieces - pēc pirmatnējās dabas. Pēc tam Vācēmē

mācījies zivju audzēšanu dīķos, zivju izplatību, pārdošanu un zivju kulināriju, kurā joprojām sevi uzskatot tikai par amatieri. Toties - par puslīdz zināšu Eiropas līmeņa tūrisma industriju.

Balstoties uz savu kompetenci, Andris ir pārliecināts par nepieciešamību dīķos gandrīz pilnībā izplaut ūdens mīdres, zivīm nārstošāni atstājot vien puķurus.

Garu, garu, uzmet garu...

„Piecus mēnešus valda nosacīti tukšais periods līdz ar sastingumu dabā, kad divas trīs reizes mēnesī kāda kompānija noīrē pirti, lai atgūtu labu pašsajūtu,” informē saimnieks. Andris sirsnīgi rekomendē pāršanos tieši slapajā (krievu) pirtī un ar bērzu vai kadiķu slotiņām, kā tas ir pie viņiem. Ar 12 vietām pirtī + banketu zālē, ekskluzīvu iespēju mērcēties nesēn izcirstā aliņģī, bet vasarā - peldvietās dīķos. Ir arī slīdkalniņš. „Optimālā temperatūra veselībai ir no + 80 līdz 90 grādiem, kaut var uzdzīt arī līdz + 130 grādiem, bet tad jau sākas diskomforts.”

2002. gadā no jauna uzbūvējuši Peldošo viesību māju uz pontoniem, no kuras šovasar varēs ienirt, un lielu malkas šķūni, kur malka labi vēdinās un žūst. Vasaras terasē vienlaikus varot sasēdināt ap 100 cilvēkiem, šogad izveidošot arī nojumi.

Viesiem smeķē, ka iespējams pasūtīt siltu ēdienu un salātus pēc izvēles, ko no Upesciema kafējnīcas piegādājos 30 minūšu laikā. Apkurināmas ir divas kempingu mājiņas (vienistabu un divis-

tabu). Dīķos, nesēn garnadži no vienas aiznesuši divus jaudīgus „Whirlpool” sildītājus, uzlauzdami ārdurvis. Otra ir tā saucamā VIP māja, kas 2000. gadā bezmaz nosvilusi pa tiro, bet nu atjaunota un nokupējušie baļķi rūpīgi nobertzi. VIP mājiņā ir TV, pašregulējams apgaismojums un kafijas automāts, to iznomāt maksā 20 Ls par 12 h vai 30 Ls - par diennakti.

Atpazīstamības celšana

No Rīgas pilsētas centra attālums ir 18 kilometri, no pilsētas robežas - 5 km. Par biznesa ožu liecina tas, ka Alberta dīķi tiek prasmīgi reklamēti tālruņa katalogos, asociācijas „Lauku ceļotājs” bukletos, interneta saitēs - www.open.lv, www.fishing.lv, www.piknik.lv, kā arī izdots savs buklets un popularizēšanā piepalīdz arī „GP Vēstis”.

Tā kā šogad prognozē agru pavasari - marta vidū būšot + 13 grādi, tad Andris pieļauj ātru atpūtnieku atdzīvošanos, visas nedēļas nogales pirti būšot rezervētas, un „kaušties” arī par darbadienām. Tomēr vienmēr brīvas paliks telšu vietas, jo kopskaitā esot 50, kur atpūtas vietas aprīkotas ar ērtām dārza mēbelēm, ugunsкура vietu un grilu. Cena sākot no Ls 5.00.

Kā nākamās klientūras tālredzīgu veidošanu zināmā mērā var iztulkot arī skolnieku - talcinieku pieaicināšanu no Bergu pamatskolas, kuri reiz plāvuši ūdensrozes, kas esot ārkārtīgi grūts darbs. Samaksa bijusi kā par gabaldarbu.

Man patīk būt sabiedriskam, kontaktēties,” uzsver Andris.

Vasaras terasē vienlaikus varot sasēdināt ap 100 cilvēkiem, šogad izveidošot arī nojumi.

Valsts policija nenokar galvu

Par Ādažu – Garkalnes iecirkņa policijas darba tumšajām un gaišajām pusēm „GP Vēstis” sarunājas ar bijušo iecirkņa priekšnieci Antru Stradiņu (viņa no 01.02.2003. paaugstināta par Izziņas dienesta priekšnieci) un ar iecirkņa pilnvaroto Ilvaru.

Arvīds Degis

Kopš 10.02. par jauno priekšnieku iecelts Ivars Lenbergs no Ventspils, kuram vajadzēs zināmu laiku, lai iepazītos ar vietējo situāciju. Lai gan katrā policista slodze objektīvi palielinājusies, proti, no trijām policistu vietām Garkalnes iecirknī reāli aizpildītas tikai divas un lai gan automašīna Ilvaram ir privāts 1991. gada izlaiduma žigulītis, kas iegādāts par 150 USD, policisti tomēr nenokar degunu. Viņi ir pateicīgi Garkalnes pagasta padomei par bezmaksas iedzīvotājiem lidošiem. Tomēr garlaics apgaitas veicot tikai tāds dienis, kad policisti dežurējo „Ādažu glābšanas dienestā”, kam par jemesu ir milzīgie attālumā starp pagasta ciematiem. Nesen kādā pamestā šķūnī meža vidū pie Baltezers atklājuši divas Rīgā nozagtas automašīnas, tāpat jātēri laiks, pārbaudot legālo ieroču atrašanos pēc faktiskās īpašnieka dzīvesvietas. Iecirkņa pilnvarotajam ar visu hronisko laika trūkumu pa vakariem jāpabrūk pagastā tikai tālab, lai piespiestu pildīt šaujammieroču glabāšanas noteikumus.

„Skuķišu dzirnavas”

Filmu studijas „Vides fakti” darbinieki, saņemusi sūdzības par „Skuķišu” privātās HES darbību, uzdrīkstējās ielīst no tās pusēs, kur nebija izliktas nekādas norādes par privātīpašumu. No Rozentālu ģimenes redzēšanas punkta pareizāk būtu bijis paskaidrot operatoram un TV žurnālistam, ka viņi ienākuši privātīpašumā un pieklājīgi palūgt to atstāt. Taču ģimenes tēvs izdomāja palaiet rokas – nogrūst zemē kameru, salauzt statīvu un samīcīt profesionālās austiņas – vairāk nekā 2300 Ls vērtībā. Ko var gaidīt no tēva, ja dēls jau agrāk bija saukts pie atbildības par huligānismu un vidēji smagu miesas bojājumu nodarīšanu? Vispirms Garkalnes policijas iecirknī tika pieņemts paskaidrojums no teritorijas saimnieka, un pēc tam policists satika cietušos. Ierosināta krimināllieta par tīšu īpašuma bojāšanu. Vainīgo varētu sodīt pēc Latvijas Kriminālkodeksa 185. panta 1. daļas – ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz 4 gadiem vai ar nosacītu sodu, naudas sodu līdz 60 minimālajām mēnešalgām un klāt vēl jāpierēķina civilprasības atlīdzināšana.

„Bez Tabu laika” sižets TV3

TV3 drastiskajā ziņu raidījumā „Bez Tabu laiks” radīja sižetu, ko tā galvenās personas dzīvesbiedre bija lūgusi nerādīt, par Juri B., kurš dzīvo Langstiņos un terorizējo savu sievu, tā ka to pamanījuši kaimiņi. Izrādās, minētā persona ir bijusi hospitalizēta un ir uzskaitē Tvaika ielā, kur atzīta

par tādu, kas nav bīstama sabiedrībai. Uz jautājumu, kāpēc šādi īpatni netiek piespiedu kārtā vesti (konvojēti) uz ārstēšanos, policija atbild, ka likumdošanā tai nav dotas šādas tiesības. Tikai pēc ģimenes ārsta norīkojuma. Policija jau nevarot turēt savā bunkurā, kur psihiski nelīdzsvarotais varētu sevi tišuprāt savainot, ja Tvaika iela neņem preti...

Apsardze, kukul!

Policija pēdējā laikā reģistrējusi vairākus profesionāli veiktas slāpības no labām grāmatnīcām, kur iekļūšanas veids bija ceļojumu ierīšana pabeigta logu rāmjos, pieslēdzot attaisot tos vaļi un pārvietojot pirmajā stāvā, kamēr augstākā, neko nenozīmējot, dūšējus mējas īpašnieki. Iepriekš šāda zādzību sērija fiksēta Jūrmalā un Ādažos, tāpēc redzams, ka plānveidīgi strādā profesionāļu grupa, spriež A. Stradiņa. Kaimiņi nezīņojot to, ka pirms zādzības veikšanas nepazīstami cilvēki ilgstoši novērojuši attiecīgo māju, ievākuši ziņas par vērtīgajām mantām un tās iedzīvotāju ikdienas režīmu. Policija iesaka uzlikt „Ādažu glābšanas dienesta” signalizāciju pirmajā stāvā arī tad, kad otrajā stāvā atpūšoties paši saimnieki. Policijai nekāds gabals nenokrītīsot, lieku reizi pārbaudot aizdomīgus vīrus, ja kaimiņi dos šādu signālu.

Atkal tramda točkas

Pēc pagasta padomes izpilddirektora Andra Kurzemnieka lūguma, atkārtoti ticis organizēts policijas reids pa tām adresēm, kur ir ziņas par neregālu alkohola tirdzniecību. Dienā, kad „GP Vēstis” viesojās policijas štābā, pilnvarotais Ilvars kopā ar jauno priekšnieku bija apsekojis četras točkas, kur trijās neko nepārdeva (pārdevējiem piemīt laba intūcija – nīrgājoties piedāvājuši tukšās pudeles). Galu galā Langstiņos no 60-gadīgās, agrāk pieķertas un ar Ls 150 soda naudu iebiedētas kundzītes izdevies iegādāties vienu pudeli grādīgās dziras. Taču te laime policistiem uzgriezusi muguru, un atpūgais tantuks aizcirtis durvis policijas deguna priekšā. Jaunais priekšnieks ierosinājis iekļūt mājā pa logu, kas arī realizēts. Točkas turētāja pagrābusi no galda lietisko pierādījumu un paguvusi izliet pudeli izlietnē, cenšoties apvest ap stūri policiju, tomēr protokols esot sastādīts.

Policijai nav likumīga pamata pārmeklēt iedzīvotāju dzīvesvietas, točkām var piešūt tikai nelikumīgu tirdzniecību un nelikumīgu alkohola daudzuma glabāšanu bez pavadzīmēm.

(Lielo 2002. gada atskaiti un salīdzinājumu ar 2001. gadu publicēsim nākamajā laikraksta numurā.)

Tomsona klubā atpūšas savās kompānijās

Haralds Dunskis, speciāli „GP Vēstīm”, autora foto

Nebūtu pareizi uzticēties nepārbaudītām baumām, tāpēc avīzes redaktora uzdevumā devos veidot reportāžu no „Thomson's Club”, kas darbojas jau estimo mēnesi.

Kaut gan tā saimnieks pa telefonu brīdināja, ka publika sarodas tikai pēc 24:00, kad sestdienā noparkoju savu auto mazliet pēc 23:00, jautrība sīta augstu vilni un klubs pildījās. Šajā brīdī deju zālē, kur nav stacionāras aplūres, tika ieslēgtas spēcīgas siltierīces, kam līdz pulksten 1 naktī jāsasilīta telpa līdz dejojājiem patīkamam mikroklimatam. 23:30 savu vietu aiz pulsts ieņēma didžejs Renārs no Upesciema, kura pārzīnā ir „La Rocas” translācija no Rīgas, kas jāatšķaida ar citas mūzikas iestarpinājumiem. „Reizumis pats labprāt stāvu pie didžeja pulsts, jo man tas iet pie sirds,” klāsta īpašnieks Valdis Tomsons, uzcirties kaklasaitē un žaketē. Sanākušie jaunieši no viņa nenolaiž ne acu no pirmie goddevīgi sveicina.

Apmēram 23:40 īpašnieks izsauca divus „Markat” apsargus, kas atlikušās nakts gaitā tusētājos uztur perfekto, varētu pat teikt, armijas disciplīnu. Neviens vairs ī necenšas bārstīt cigarešu pelnus uz zemes vai balstīt sienas tai brīdī, kad ir brīvas vietas pie galdīņiem. Vismaz kluba iekšienē neviens no vietējiem jauniešiem nemēģina savas attiecības skaidrot ar grūš-

tīšanos, vai, pasarg dies', ar dūrēm. „Tas ir panākts ne jau vienā dienā, jo vispirms pusaudžiem līdz 16 gadiem bija jāatsit vēlme šurp nākt, pēc tam bija jāpārako dažādu ciemu pārstāvju savstarpējie kašči,” komentē Valdis.

Apmēram 24:05 ir pilns tā sauktais romantiskās mūzikas gals, kur nepārtrekti sīkas „Easy FM”. Vienīgi vēl jārūpina gals: jau šobrīd spēlētā spēlēt grūdieji. 24:30 uz deju zāli apņēmīgi soli dodas vietējis 18-gadīgais krievu meitene – Kristīne, Gaļina & Co, ko sastopu klubā un kuras deju savā bariņā. Ap to laiku paaugstinājums deju zāles centrā, ko Valdis nodēvē par „obezjaņņiku”, ir pārņemts no 6 dejojājiem, kas ir maksimālā tā ietilpība. Secina: kuram jāņemiet nepaļūt parimēties dejas ritmā, to īpašnieks ir atpūgīgi izveidojis. Deju zālē gaismas mūzika reaģē uz skaņas skaļumu, iestādāmas dažādas programmas, kas vada gan krāsainos prožektorus, gan piekārtu griestu daudzkrāsu spuldzes un kustīgi atstarojošus spoguļus. Kaut kas tāds provinces klubā sen nav redzēts, no vienkāršām ieskrietuvēm šī deju zāle atšķiras tikpat lielā mērā kā manā jaunībā – 1987. gadā klubs „Poligrāfiķis” ar videoklipu raidīšanu, rotējošām spoguļbumbām bija pārāks par vidusskolu diskotēkām.

Apmeklētāju vidū no apmēram 80 – 100 cilvēkiem gandrīz puse ir meitene, tāpat pēc vajadzības te iespējams iepazīties ar iepatikušos meiteni (vai puisi). Lielākā daļa gan tusejas savās kompānijās, kas nenoliedzami ir omulīgāk. Pārāk ierībušus jauniesus neievēroju, jo vai tad no alus un 9 grādīga vīna var pa is-

tam apreibt mūsdienu jaunatne, kam jūra līdz ceļiem. Valdis dzelzaini noteicis, ka līdz 18 gadu vecumam alkohols netiek pārdots, kā arī jaunāki par 18 gadiem var uzturēties klubā pēc 24:00 tikai tad, ja kāds pāngādājis par viņiem galvu. Cenas ir demokrātiskākas nekā Rīgas mērtībās, aktīvie mēģināji spēlēt „La Jungs” – La 1.20 „Puzens” alus – 0,40 La. Viņi klāst – 1 La. Būs stābāt apmēram līdz 1:00 naktī, kamēr vēl ir pīrtiņi. Sastopu veidoje puši – Raivo un Uģis naktī šur vai katru nedēļas nogāli, jo viņiem patīkot „La Rocca” mūzika un viņi vēlotes izjust kārtīgas disenes atmosfēru.

„Publika garastāvoklis nav prognozējams – te tā ir un te tā nav, apmēram, vakar bija tāds,” iesūnas īpašnieks.

Valdis uzskata, ka apkalpošanas servisa uzlabošanai vērts ieklausīties apmeklētāju viedokļos, kas izteikti neitrāli personai – avīzes korespondentam. „Karaoki vajag, kārtīgu apkuri lielajā zālē un stieni uzlikt virs „obezjaņņika”, pie kā pieturēties dejojot,” tie ir būtiskākie ieteikumi. Valdim būs ko galvu palauzīt.

Pagaidām nav diezko iekustināta biljarda piekritēju blice, pēc I Garkalnes biljarda turnīra, kurā žetoni bijuši palētināti un uzvarētājiem balvās tika doti bezmaksas žetoni un 2-litrīgais alus, mazās spēlētāju atsaucības dēļ vēl nav noorganizēts otrs turnīrs.

Moralizēt te nepieklājas, labāk, lai jūsu pa vakariem klīstošos tiņus vismaz pieskata Valdis, bet kabatas naudu gan piešķiriet ar mēru un pēc nopelniem mācībās.

Cilvēks, kurš tēmē augstāk

Skolotāja Ginta Sile

Skolēnu apgūto zināšanu pārbaudes veidi ir ļoti dažādi: ieskaities, kontroldarbi, testi un citi, bet šoreiz ne par tiem. Šoreiz par mācību priekšmetu olimpiādēm un cilvēku, kurš šo rūdījumu - piedalīšanos tajās, izjutis pilnībā.

KARĪNA SEMJONOVA mācās Garkalnes pamatskolas 8. B klasē, aktīvi piedalās ārpusstundu aktivitātēs, ļoti iecienījusi atpūtu kopā ar ģimeni, maksājot kāda esera vai upes krastos (lielākais loms ģimenei svēris 5 kg). Ar Karīnu vēlētos iepazīstināt pagasta skolu skolēnus

un iedzīvotājus tāpēc, ka meitene varētu pastāstīt, ko nozīmē regulāri apgūt mācību saturu. Tieši šis fakts Karīnu ir aizvedis uz mācību olimpiādēm Rīgas rajonā. Mācību priekšmeti visdažādākie: daiļrunas konkurss "Zvirbulis 2000", veselības mācība (Garkalnes Krusts), matemātika, latviešu valoda 2000.gadā, matemātika, krievu valoda un literatūra 2001.gadā, krievu valoda un literatūra, vizuālā māksla un latviešu valoda šajā mācību gadā.

Pakāpeniski ir krājušies pieredze un rūdījums līdzdalībai olimpiādēs, kas devis pārliecību par sevi. 2002./2003.mācību gadā labās vaļsts valodas zināšanas jau apliecinātas Rīgas rajona, Vidzemes novada olimpiādēs. 22.februārī Karīna piedalīsies Latvijas mēroga valsts valodas olimpiādē. Turēsim īkškus!

Garkalnes pamatskola kļūst par paraugu

Leonīds Deineko,
Garkalnes pamatskolas
Skolēnu līdzpārvaldes prezidents

Kā jau rakstijām iepriekš, Garkalnes pamatskolā ilgu laiku un veiksmīgi darbojas Skolēnu līdzpārvalde (SL). Nesen – 27. janvārī mūsu skolā notika Līdzpārvalžu līderu un dalībnieku seminārs.

Katru mēnesi daži SL pārstāvi brauc uz Rīgas rajona Izglītības, kultūras un sporta pārvaldi, kur notiek apmācības un pieredzes apmaiņa.

Tur tika nolemts turpmāk organizēt arī izbraukuma sēdes, tikai saimniekiem jāveic nepieciešamie priekšdarbi un galvenais – jādalās ar uzkrāto informāciju.

Mēs sagatavojām telpas, un kad atbrauca viesi no Rīgas rajona, viņi tika sadalīti grupās ekskursijai pa skolu. Pēc tam bija nopietnā konferences daļa, kurā SL koordinatore Ginta Sile, skolas avīzes galvenā redaktore Anitra Lēmane, viceprezidente Sanita Kociņa un es iepazīstinājām ar skolas tradīcijām, SL darba rezultātiem un sasniegumiem, SL sadarbību ar skolotājiem „Nakts skolā – 1” un „Nakts skolā – 2”.

Ar viesiem sasveicinājās arī skolas direktors Laimnesis Bruģis, kurš SL mazliet pavilkā uz zoba, teikdams: „Es esmu vienkārši direktors, bet Leonīds ir pat skolēnu prezidents!”

Ja mēs tikai izklāstītu sausu informāciju, tas nebūtu tik interesanti, tāpēc izšķīrāmies viesiem parādīt labākos Popielas priekšnesumus un aerobikas pulciņa uzstāšanos.

Noslēgumā dalībnieki sadalījās sešās grupās un izklāstīja labāko savu skolu pieredzi. Mēs izcēlāmies ar to, ka ieviesām „netradicionālo darbu grupās”, kur dažu minūšu laikā tika dramatizētas dažādas situācijas no skolas dzīves. Mēs ceram, ka viesiem mūsu pieredze lieti noderēs.

Skola – pieejama katram!

Inga Pelcmāne,
Garkalnes pamatskolas
direktora vietniece,
atbildīgā par „rūpju bērniem”

Viens no Garkalnes pamatskolas prioritārajiem virzieniem ir tieši darbs ar skolēniem, kuriem radušās problēmas, kas traucē apgūt mācību vielu, jeb „rūpju bērniem”.

Ikdienas dzīve skolā! Tajā ir gan priecīgi, gan skumji brīži. Ir skolēni, kuri aktīvi iesaistās skolas dzīvē, ir uzmanīgi. Taču ir arī tādi skolēni, kuri bieži neapmeklē skolu, nemācās, un iesaistās konfliktos ar klases biedriem, kavē stundas neattaisnotu iemeslu dēļ. Bieži vien problēmas cēlonis meklējams ģimenē, vecāku vienaldzībā un aizņemtībā, kā arī bērna individuālā attīstībā.

Domājot par kvalitatīvas izglītības iegūšanas iespējām skolā, jāatzīst, ka tas lielā mērā atkarīgs no skolēnu līdzdalības stundā, no ieinteresētības un attieksmes pret mācību darbu. Ja klasē ir atsaucīgi un

niekas centrā. Pastāvot kontrolei no klases audzinātāja, priekšmetu skolotāju un vecāku puses, varam gandrīz novērst skolēnu neatbilstošos stundu kavējumus. Protams, ja skolēnu vecāki izrāda vēlmi sadarboties. Gadījumā, ja skola nespēj atrisināt problēmu saviem spēkiem, lūdzam palīdzību Garkalnes, Ādažu, Ropažu pagasttiesām un Vangažu pilsetas bāriņtiesai. Esam ļoti pateicīgi šo institūciju vadītājiem – S. Stalidzānei, J. Krasikovam un I. Lucānei, kuri atsaucas uz pirmo skolas palīgā saucienu. Tāpat regulāra informācija par skolas bastotājiem nonāk pagastā, un pagasttiesa turpina darbu ar skolēnu vecākiem – jau pagasta vārdā.

ieinteresēti skolēni, tad arī skolotājam ir vieglāk strādāt ar maksimālu atdevi. Diemžēl, klasē ir skolēni, kuri nevēlas piedalīties mācību procesā un ar demonstratīvu uzvedību traucē stundas. Arī šādi skolēni nonāk „rūpju bērnu” skaitā un viņiem jāpievērš īpaša vērība, jāpiedomā, kā viņus iesaistīt mācību darbā. Skolas dzīvē „rūpju bērni” ir uzma-

Skolēnu patstāvīgie pētījumi

Matemātikas
skolotāja Inese Muižniece

Apgūstot matemātiku, Garkalnes skolas skolēni mācās izprast šī priekšmeta nozīmību un pielietojamību dažādās dzīves situācijās. Tā astoto klašu skolēni šogad iepazīs ar anketēšanu un anketu apkopošanu, veicot interesantus pētījumus skolēnu vidū.

Madara un Jūlija noskaidroja, cik un kādus mobilos telefonus lieto mūsu skolas skolēni. Aptaujājot 6. – 9.klašu skolēnus, izrādījās, ka telefoni ir 66 procenti skolēnu. Iecienītākie ir Nokia telefoni – 42 procentiem īpašnieku. Nākamie popularitātes ziņā ir Siemens. 42 procenti telefonu lietotāju ir TELE 2 klienti, 9 procenti – LMT, pārējie ikdienā lieto priekšapmaksas kartes.

Ieva un Anitra interesējās par Ziemassvētku svinēšanu un ar to saistītajām tradīcijām. Visvairāk aptaujāto skolēnu – 54 procenti Ziemassvētkus svin 24.decembra vakarā, 14 procenti Ziemassvētkus svin 7.janvārī. Vēl daudzās ģimenēs svētki tiek svinēti 25.decembrī. Lielākā daļa aptaujāto Ziemassvētkus vēlas sagaidīt pie istas

egļītes – 72 procenti, 14 procenti uzskata, ka atbilstoši ir mākslīgā egļīte, 4 procenti samierinās ar egles zariņu, bet 10 procenti aptaujāto uzskata, ka egļīte svētkos mājās nav jānes, daba ir jāsaudzē.

Īpaša interese skolēniem bija par kaitīgajiem ieradumiem un to ietekmi uz veselību. Šādas aptaujas veica gan zēnu grupa – Vāris, Elvijs, Gerhards un Aleksejs, gan meitenes – Ilze un Karīna. Interesantākais un vienlaicīgi arī biedējošākais ir tas, ka atklājās – lielākā daļa smēķētāju 7. – 9. klasēs ir tieši meitenes. Smēķē 13 meitenes un 10 zēni. Vēl uzzinājām, ka, diemžēl, tirdzniecības vietās cigaretes ir ļoti viegli iegādāties. 53 procenti jauniešu atbildēja, ka cigaretes var nopirkt bez ierobežojumiem, 24 procenti apgalvoja, ka reizēm viņiem pārdod, bet reizēm ne. Tikai 23 procentiem jauniešu cigaretes nepārdod.

Sanita un Lāsma aptauja veica plašākā auditorijā – viņas noskaidroja, kā Garkalnes jaunieši apmeklē "Tomson Woodoo club". 28 procenti aptaujāto atbildēja, ka apmeklē diskotēku katrās brīvdienās, 34 procenti – dažreiz, pārējie 38 procenti diskotēkas Garkalnē

neapmeklē vispār. 44 procenti no diskotēkas apmeklētājiem ir ļoti apmierināti ar piedāvāto atpūtu, 33 procenti vēlētos dažus uzlabojumus, 23 procenti iet uz turieni tādēļ, ka nav citu atpūtas iespēju.

Inita aptaujāja skolēnus par angļu valodas fakultatīva apmeklēšanu. 90 procenti 7. – 9.klašu skolēnu apmeklē angļu valodas fakultatīvu, 66 procenti uzsver, ka šajās nodarbībās gūst daudz jaunas informācijas. Lindas un Olgas aptaujā izdibinājām, ka 79 procenti aptaujāto skolēnu pusdieno skolas ēdnīcā, pārējie pusdieno kafējnīcā, toties tuvāk dzīvojošie dodas pusdienot uz mājām.

Svetlana interesējās, kādas ir mūsu skolēnu domas par ticību un baznīcu. Noskaidrojās, ka vairāk kā puse aptaujāto uzskata sevi par ticīgiem, bet baznīcu regulāri apmeklē tikai 6 procenti skolēnu, dažreiz 33 procenti, pārējie baznīcu neapmeklē nemaz. Arī Biblii teicās lasījuši tikai 10 procenti skolēnu.

Visnopietnāko pētījumu veikusi Karīna. Viņa izveidoja ļoti apjomīgu anketu par skolēnu attieksmi pret bilingvālo izglītību. Pētījums ļāva Karīnai izdarīt šādus secinājumus:

Lielākā daļa Garkalnes skolas mazākumtautību skolēnu dzīvo līdzī Latvijas panākumiem un pārdzīvo tās neveiksmes;

86 procenti aptaujāto skolēnu uzskata, ka latviešu valodas zināšanas ir svarīgas bērniem, kuri dzīvo Latvijā;

61 procenti uzskata, ka visiem Latvijas iedzīvotājiem labi jāzina latviešu valoda;

86 procentiem skolēnu ir draugi - latvieši;

63 procenti skolēnu vienmēr ir aktīvi Latvijas sportistu līdzjutēji pasaulē, Eiropas čempionātu un Olimpisko spēļu laikā.

Skolēnu pieteikums konkursos

Skolotāja Helēna Balode

Latvijas Krievu valodas un literatūras asociācija jau vairākus gadus pēc kārtas rīko Tatjanas dienu svinības, kas tiek atzīmētas 25.janvārī. Lai kļūtu par šo svinību dalībniekiem, ir jāpiedalās dažādos konkursos – daiļlasītāju, literārajā, muzikālajā, zīmējumu, horeogrāfijas u.c.

Šogad arī mūsu Garkalnes pamatskolas skolēni piedalījās šajā pasākumā, kura tēma bija 20.gadsimta krievu dzeja un proza. Tajā piedalījās vairāk nekā 35 skolas no visas Latvijas. Mums liels prieks par paveikto, jo daiļlasītāju konkursā titulu – "Skatītāju simpātija" ieguva Marks Riekstiņš un Valērija Ungure no 3.b klases.

Literārajā konkursā pateicības rakstus ieguva 8.b klases skolniece Svetlana Sisojeva un 9.b klases skolnieks Leonīds Sisojevs.

Liels paldies dalībniekiem par viņu neatlaidību, drosmi un uzņēmību.

Čupošanās un savādnieki

Sanita Kociņa, 8.a klase

Mūsu skolā skolēnus varētu iedalīt vairākās grupās: „sīkie”, „vidēji” un „lielie”. Katrai no šīm grupām ir sava tusešanās vieta. „Lielie” tuse kaut kur gaitēna stūrī, bet pārējie vienkārši skraida pa skolu. Iedziļinoties skolas dzīvē, var atrast arī tādus, kuri neiederas nevienā no minētajām grupām. Protams, te es runāju par tiem klusajiem un kautrīgajiem. Ir tādi, kuriem patīk klusēt un slēpties no apkārtējiem kā vampīriem no saulesgaismas. Sevišķi esmu ievērojusi vienu tādu tipu. Šis cilvēks vienkārši bēg no apkārtējiem un cenšas būt nemanāms. Kluss sēž kaktiņā un gaida, kad sāksies nākamā stunda, un pēc stundām uzreiz skrien uz mājām. Nekādu ārpuskolas nodarbību, pulciņa vai citu aktivitāšu.

Un tā dienu dienā šis cilvēciņš dzīvo, ieslēdzies savā domu pasaules čaulā. It kā mēs, vai arī kāda cita kompānija viņu nepieņemtu! Kā tā vispār var dzīvot? Ekonomikā mēs mācījamies par cilvēka vajadzību piramīdu, kur trešajā vietā ir vajadzība pēc saskarsmes – būt sabiedrībā, tikties ar draugiem. Liekas, ka šim konkrētajam „vēzim – vientuļniekam”, par kuru esmu izvēlējusies rakstīt un kura vārdu neizpaužšu, vispār nav vajadzību. Ir tikai nepieciešamības. Ir nepieciešamība mācīties un nekas ārpus tā. Nevajag draugus, jo gribas būt vienam un neaizskartam. Bet varbūt es kļūdos? Varbūt šai personai ir draugi ārpus skolas?!!

Cilvēki ir dažādi, bet tas, ka cilvēks vispār negrib ne ar vienu kontaktēties, ir briesmīgi jocīgi. Vai jums tā nešķiet?

Popdienu kā pārsteigums

Anitra L.

Kurš jau paspēja aizmirst to vēsturisko dienu, kad notika TAS?

Nedomāju, ka būtu jauki tam iegult aizmirstībā, tāpēc es atļausos atsvaidzināt visu atmiņas: dienā ierakstāmā visur, kur sirds kāro, mūsu skola palielījās ar kārtējo izdekušos „Popielu”. Kā tik tur nebija –

Dziesma „Kļūdu labojums” – 6.a klases meitenes,

Kolosāls repa gabals, kura nosaukumu šķiet esmu palaidusi vējā (9.a klases zēni),

8.a klases remikss, kurš pat papulējās iegūt pirmo vietu,

Šakira, mmmm, otrā vieta (Tamila no 7.b klases),

„Esmeralda” krievu valodā, kura arī izpelnījās vienu no godalgotajām vietām (šis, starp citu, bija īsts teātra uzvedums) – Olga, Linda, Sveta, Jūlija no 8.b klases,

Pink – visa melnā, bet pēc trešās vietas iegūšanas jau baltā (prātā) – Karīna S. no 8.b,

Kas vēl...Keita Raiena = 4 melni + 1 balts. Skaisti izskatījās – Sanita u.c. no 8.a,

Bet pats labākais uzvedums izrādījās kāda triju meiteņu grupa, kuras sastāvā bija viens ZĒNS!!! Skatītāju simpātijas šī grupa – Jekaterīna, Jevgēnija, Aleksejs no 9.b) izpelnījās ar to, ka zēns (Aleksejs D.) tikko bija pierunāts uzstāties un nezināja ne soļus, ne ko citu. Tas bija

amizants skats, un skatītāji pēc paskuma to apstiprināja ar pirmatnējo iekārtu balsošanā, proti, skaļu bļausānu.

Ar to vēl viss neaprobežojās. Pie mums ciemojās arī divas simpātiskas un jaukas meitenes no grupas „Ciprese” un deju grupa no Vangaziem, kas savukārt pārsteidza ar vārnu deju. Popielu vadīja SL prezidents Leonīds, kurš pēc skata šķita ļoti apmierināts, jo bija ticis pie mikrofona. Ar aparatūru izlīdzēja Brūniņa kungs, paldies viņam.

Kaut arī nākamgad mēs pacenstos sagādāt brīnišķīgus brīžus gan sev, gan citiem - ar fantastiskām dejām un dziedāmiem numuriem!

OKSANAS ČUGAJAS Dzejoļu izlase – 05.02.2003

daži vēsti labu ziņu.
Daži mirst par viņu vienu,
pārvarot sev smagu cīņu.

Mājas

Ja tev dzīvē slikti kļājas –
sasmēklē tu sirdi mājas,
atrod visas atbildes,
pacel augšā – tālāk nes!
Ja tev dzīvē labi kļājas –
palīdzi tu saviem draugiem,
parausti aiz abiem vaigiem,
apmiļo ar labu vārdu,
uzcienā ar kaut ko gardu!
Skumjā brīdī pamīlo,
jautrā brīdī pazīmo
kaut ko jauku, savijmo!
Paskaties un pasmaidi,
savu smaidu parādi
visiem ļaudīm pasaulē!
Tad pacel galvu un smaidu nes!
Saki: milu visus uz pasaules –
L-O-T-I E-S!

Rūķis

Es esmu maziņš rūķis!
Neesmu es liels kā pūķis!
Neesmu milzīgs es,
un dažreiz kaija mani nes.
Nevaru es visiem palīdzēt
un nav man saita –
www.ruckis.net.
Neesmu es Salavecis,
nedezinu es eglē sveces.
Neesmu es laumiņa,
un nav man burvju salmiņa!
Atlidoja engēlis –
nebēdājies, rūķīti!
Neskaties, ka esi maziņš
un, ka liels nav gan tavš maciņš.
Palīdzi tu savādāk,
tas tev labāk iznāks!
Atceries tu manus vārdus!
No tiem tev liela jēga būs.
Padomā un sapratisi,
un savu sapni piepildīsi!
Palīdzēt tu vienmēr vari,
tikai dari, to ko dari...

Dzimtene

Katram sava dzimtene,
daži to mil, daži nē.
Daži dzejas viņai lasa,
daži piedošanu prasa.
Daži dziesmas viņai raksta,
daži ar pirkstu viņu baksta.
Daži skūpstā viņu vienu –
skūpstā nakti, skūpstā dienā.
Daži izcērt mežā kokus,
daži naudas kārē lokās.
Daži zemi vien tur rokās,
daži puķes viņai stāda.
Daži pieminēklus rāda.
Daži apskauj cieši viņu,

Mīlestība

Mīlestība ir siltas jūtas,
bet ļoti saprotami grūtas,
līdzīgi kā šūpoles –
augšā ceļ un lejā nes.
Kad tu iemīlējies esi,
tad saule spīd tik koši – koši,
un tu jūties diezgan droši.
Tu katru dienu smaidi
un otru pusi gaidi...
Kad mīlestība sāk zust,
tad siltas jūtas sniegā kūst.
Tev sirds būs salauzta,
no mīlestības smaga nasta!
Tev sirdī paliks liela rēta,
jo otra puse pazaudēta.
Tev nevajadzēs citu glāstu,
tu nevarēsi mieru rast.
Tev domas būs pārpildītas,
un nebūs tās tik ļoti glītas.
Bet paies gads vai divi,
un mīlēsi tu atkal dzīvi.
Un atcerēsies ar smaidu...
bijušās mīlestības gaitu.

Kāda ir Latvija

Latvija, tavas debesis ir zilas
maigi lillā, maigi lillā,
mākoņi kā jūras viļņi,
turp un atpakaļ vien skrien.
Latvija, tu esi brīva,
dari, ko tu vēlies vien!
Tavi koki kā balles kleita,
tava upe, tava meita.
Kad tu raudī, lietus list.
Kad tu skumsti, sniegs vien birst.
Kad tu priecīga vien esi,
tad saule spīd tik koši koši,
Tad tu jūties, Latvija, tik droši!!!

Aerobika aizdedzina meitenes

Inese Baldone, Garkalnes pamatskolas aerobikas pulciņa vadītāja ekspresintervijā „GP Vēstīm”:

Pati esmu pabeigusi Latvijas Sporta akadēmijas magistrantūru – gan ar sporta pedagoga izglītību, gan sporta menedžera un fizioterapeita kvalifikāciju, Garkalnes ciemā esmu vietēja.

Pērn decembra beigās mūsu skolas aerobikas meitenes piedalījās lielā Aerobikas festivālā Ķīpsalas hallē, ko katru gadu organizē Rīgas Skolu valde. Dejojāji bija sadalīti sekojošās vecuma kategorijās: no 1. līdz 3. klasei,

no 4. līdz 6. klasei un no 7. līdz 9. klasei, pēc tam vidusskolnieki. Kaut gan mūsu aerobikas pulciņš darbojas tikai kopš rudens (oktobra), paguvām sagatavoties šim atbildīgajam iznācīnam. Mūs finansē skola kā ārpusklausu nodarbības. 3 mēnešu laikā iestudējām speciālu deju šovu. Uzskatu, ka Garkalnē ir daudz drošāki un radošāki bērni nekā vairums Rīgas skolēnu. Mazākie (no 4. – 6. klasei) paši izdomāja nosaukumu „Bingo puķu meitenes”, bet lielos pieteicām kā „Thomson's woodo Club”, jo Tomsona kungs nosponsorēja T-krekļus.

Kopumā šajā festivālā piedalījās ap 1200 bērnu no 80 skolām, inte-

rešu pulciņiem un deju studijām. No 19. līdz 20. decembrim vienuviet varēja noskatīties 167 uzstāšanās. Kaut gan šoreiz neizcīnījām galvenās vietas, kas arī nebija mūsu mērķis, ieguvām pārliecību, ka esam uz pareizā ceļa, un saņemām Privātās profesionālās baleta skolas ielūgumu uz festivālu janvāra beigās.

Gaidām skolēnus nodarbībās otrdien un ceturtdien no 14:45 – Garkalnes pamatskolas spoguļzālē!

Varu silti ieteikt apkārtnes skolām ieviest aerobiku, tad būs iespējams rīkot kopīgus pasākumus, salīdzināt talantus.

Inese Baldone (centrā), gaidot ar savām adzēknēm uzstāšanos Ķīpsalā.

Ko dara psihologs skolā?

Ekspresintervija ar Bergu pamatskolas psiholoģi Antu Bračkovsku, kura absolvējusi Rīgas Pedagoģijas un izglītības vadības augstskolu un šobrīd studē Daugavpils universitātes maģistrantūrā.

„Strādājot ar pusaudžiem skolā, es uzreiz redzu sava darba rezultātu,

kad skolēniem uzlabojas emocionālais stāvoklis, atrisinās viņu psiholoģiskās problēmas. Konstatēju, ka bērni sākmā traukst, pārbauda, cik un vai man var uzticēties. Tam pozitīva reakcija ir, ka uzplaukst kā puķīte. Daudzi sākumā domāja, ka pie psihologa vērsas vieni slimie, psihiski nenormālie, tagad sāk apjēgt, ka psihologs un psihoterapeīts nav gluži viens un tas pats. Konsultēju un uzklaušu divas reizes nedēļā – pirmdienās un otrdienās. Pie manis nāk arī

vairāki skolēni reizē – piemēram, „Pusaudžu pašizziņas un sarunu” grupa, kurā noskaidrojam jautājumus par temperamentu veidiem, uzvedības modeļiem, konfliktu risināšanas variantiem, kā ciešāk saliedēt grupu utml. Aizpildām psiholoģiskos testus. Izmantoju mākslas terapijas un citas atļautas metodes, kā rezultātā skolēnam no bezapziņas uzpeld konflikti. Efektīvs ir arī autogēnais treniņš, kad uz brīdi atslēdz apziņu, un problēma vairs nešķiet tik aktuāla.”

Kāpēc skolēni nemācās? – Uz to uzreiz nevar atbildēt. Varbūt savā ģimenē saskaras ar to, ka viņiem nepievērš uzmanību. Dumpojas? Skolēni pašu nemācīšanās cēloņus neapzinās, nemāk tos noformulēt. Otrs būtisks moments ir atstumtība klasē. Īstā un šķietamā. Dažs grib, lai visi ar viņu draudzētos, kaut gan jau ir 10 draugi un draudzenes. Kāpēc kāds skolā uzvedas kā bosīks? Varbūt viņš nav sevi apliecinājis ģimenē, tāpēc skola ir tā vieta, kur sevi pierādīt.

Pusaudžu krīzes uz iemīlēšanās pamata? – Par iemīlēšanos neviens nevēlas runāt ar psiholoģi, to pēc iespējas neaizsē.

Kad jārisina attiecības mājās, jāstrādā arī ar skolēnu vecākiem. Normāli vecāki grib palīdzēt savam bērnam, bet bieži vien neapzinās, ka bērnam kaut kā pietrūkst (emocionāli), ja viņam viss materiāli nepieciešamais ir nodrošināts. Vecāki neapdomājas par to, ka bērns pastāvīgi netiek vaļā no vientulības sajūtas, jo vecāku mūžīgās aizņemšanās dēļ viņam mājās vairs neasociējas ar drošu patvērumu, aizvēju.

Uzticības telefons nevar aizstāt psihologa lomu skolā, uz to parasti zvana, lai izklaidētos, uzdotot muļķīgas jautājumus.

Tradīcija – stipendijas labākajiem mācībās

Direktors sveic Madaru Fuksu.

Jau vairākus gadus čaklākie Bergu skolas skolēni saņem vienreizēju stipendiju, ko finansē skolas izglītības atbalsta fonds.

Izvērtējot skolēnu veikumu tiek ņemts vērā ne tikai skolēnu sekmes (vidējā atzīme semestrī nedrīkst būt zemāka par 7,0 ballēm), bet arī dienaspārskatu sakārtotību, defurantu darbu klasē un skolā, aktivitāti klases un skolas pasākumos (šos parametrus izvērtē klases audzinātājs), kā arī - vai zināšanu līmenis atbilst spējām, vai skolēns ir regulāri sagatavojies mācību darbam, disciplīnu (šos parametrus izvērtē priekšmetu skolotāji). Tiek izvērtēti parametri 5 punktu skalā un aprēķināts vidējais punktu skaits.

Šī mācību gada 1. semestra noslēgumā svinīgajā Ziemassvētku pasākumā čaklākie skolēni saņēma pateicības rakstus un stipendijas. Lūk viņi: Artūrs Akmentiņš; Keidāns

Andris; Fuksa Madara; Atvara Elvīra; Vernava Ieva; Lejniece Estere; Pumpa Agita; Briede Laura; Kublačova Krista; Lukjanoviča Sandra; Bogdanova Karīna; Viksna Lauma; Kinšakova Karīna; Sakša Liene; Glāzere Paula; Melece Ieva; Eida Elīna; Kauliņš Toms; Kaupuža Lana; Kublačova Arta; Ludiņš Mārtiņš; Poikāne Laura; Rozenberga Anna; Tilans Mikus; Straujupa Amanda; Zaremba Liene; Kriksste Laura; Neļķe Agate; Līpsnis Haralds; Pankševiča Elza; Piņķis Kārlis; Rēdere Una; Zalāns Kaspars; Pleša Austrā; Ziriņa Kristīne; Ormane Antra; Kantāns Toms; Minakova Anastasija Lemeža Agija; Oliņa Zanda; Keidāns Jānis; Zujevičs Žanis; Marta Melece; Gospodarova Krista; Siliņa Aija; Jevdokimova Sanda; Seleviča Laima; Prauliņa Kristīne; Eida Ieva.

Skola izsaka pateicību Izglītības atbalsta fondam par piešķirtajiem līdzekļiem un šo skolēnu vecākiem, kuri ieguldījuši ne mazums enerģijas un laika savu bērnu audzināšanā.

Ko Tu īstenībā domā par narkotikām?

Pagājušā gada beigās 7. – 9. klašu skolēniem bija iespēja noklausīties lekciju par narkotisko vielu lietošanas sekām. Šajā lekcijā mazāk tika runāts par narkotiku ietekmi uz cilvēka veselību, vairāk par cilvēka juridisko atbildību par narkotisko vielu lietošanu, glabāšanu un izplatīšanu, kā arī sodu juridiskajām sekām: ierobežojumi atrast darbu, saņemt autovadītāja tiesības un tamlīdzīgi.

Šīs lekcijas iespaidā radās doma aptaujāt 7. – 9. klašu skolēnus, ko viņi vispār domā? Lūk, kas no tā sanāca.

9. klase

Matiss: Nāve lēna un mokoša.

Mārtiņš: Neko nedomāju, nav pēc tām vajadzība.

Artūrs: Ļoti bīstamas un sliktas vielas.

Helmutis: Ļoti sliktas vielas. Rodas atkarība.

Artūrs: Ļoti sliktas un bīstamas vielas.

Gatis: Domāju, ka nevajadzētu mēģināt, jo rada atkarību.

Gunta: Man tās nav vajadzīgas, nevienam nevajadzētu tās lietot.

Agnese: Tās nogalina cilvēku un

dēļ narkotikām parasti kļūst par noziedznieku.

Vitālijs: Reāli. Neinteresē!!! Katra paša izvēle...

Ieva: Nevajadzētu mēģināt, jo rada atkarību. Tas patiešām ir ceļš uz nāvi. Narkotiku dēļ cilvēks sāk zagāt. Bieži narkotisko vielu ietekmē cilvēks izdara noziegumus. Daudzos gadījumos arī izraisa avārijas. Pēc manām domām, nav pelnījis nāvi šādā ceļā.

Agnese: Dzīvē viss ir jāizmēģina, izņemot vienu lietu, ko nevajadzētu darīt katram, izņemot tos, kuriem apnicis dzīvot. Pasaulē ir sliktas un labas lietas, un cilvēkam jāizmanto visas šīs iespējas, ko dod pasaule. Bet narkotikas cilvēku un visu pasauli ap to padara pelēku.

Vilmārs: Man personīgi narkotikas ir vienaldzīgas, bet narkomāni man riebjas, viņus vajadzētu apšaut.

Edgars: Ar narkotikām man nekad nebūs problēmas. Bet, ja citi lieto, gribas pieiet klāt un piekaut.

Juris: Narkotikas mani neinteresē, un es domāju, ka tās nekad nemēģināšu, narkotikas bojā dzīvi.

8. klase

Estere: Es domāju, ka narkotikas vienkārši sabiedz jauniešu dzīvi, un vajadzētu rīkot vairākus pasākumus, lai viņiem nevajadzētu un nebūtu laika nodarboties ar tādām lietām.

Ieva: Es domāju, ka narkotikas –

tas ir slikti. Ja vienreiz pamēģina, nākamreiz jau gribēs atkal un tā kļūst atkarīgs.

Elvīra: Narkotikas liecina par cilvēka vājumu, nespēju nostāties pret tiem, kuri pamudina tās lietot, un nespēju tikt galā ar nepatīkšanām. Dzīve ir pārāk dārga, lai, pamostoties no rīta, Tu nevarētu atcerēties, ko esi darījis vakar.

Agita: Narkotikas ir ļoti bīstamas dzīvībai. Tās cilvēkos izraisa vājumu. Es domāju, ka nevajag iesākt tās lietot, pat neko tamlīdzīgu.

Mārtiņš: Pašnāvība.

Zaiga: Es domāju, ka no vienas reizes kaifam nav vērts ziedot visu dzīvi. Dzīve ir vērtīgāka!!!

7. klase

Agnese: Viņas vajag pārdot legāli.

Ričards: Tās ir ļoti sliktas.

Andris: Tās ir jaunas un es nekad tās nelietošu.

Līga: Nav nekā pret narkotikām.

Marija: Nelietojiet tās!

Andris: Tās ir jaunas! Tās izraisa atkarību un noved pie nāves.

Krista: Tā ir liela inde. Novēd pie nāves.

Madara: Nepatīk.

Māris: Ietekmē cilvēka uzvedību.

Signija: Es nezinu to iedarbību.

Viesturs: Liels kārdinājums, vēlāk rada atkarību.

Viedokļus apkopoja Estere un Kaspars

Skolas goda turētāji

Mūsu skolā mācās daudz talantīgu skolēnu, kuriem ir izcili panākumi dažādos ārpuskolas pasākumos.

Atskatoties uz paveikto šī mācību gada 1. semestrī, varam pieminēt sasniegumus rajona daiļrunas konkursā “Zvirbulis”, kur 1. – 4. klašu grupā mūsu skolas skolniece Agate Neļķe ieguva 2. vietu un 5. – 9. klašu grupā Arnis Korpejevs ieguva 3. vietu. Šos skolēnus sagatavoja Ilga Garosa.

Otrais šī mācību gada semestrī arī sācies ar lieliskiem rezultātiem – uzvarām rajona angļu valodas daiļrunas konkursā “Edelweiss”. Šeit 3.-4. klašu grupā Anastasija Minakova ieguva 2. vietu, Kristīne Prauliņa – 3. vietu, savukārt 5. – 6. klašu grupā Kristaps Bordjukovs ieguva 1. vietu, Kristīne Zandmane un Mārtiņš Ludiņš – 3. vietas.

Rajona pensionāru apvienība atceras 10 gados padarīto

Arvīds Degis

Rīgas rajona Pensionāru apvienības 10 gadu jubileja pie bagātīgi klātiem galdiem tika svinēta kultūras namā „Bergī” šā gada 9. februārī, kaut arī tā dibināta 12. februārī. Kāpēc šāds nenozīmīgs protokola pārkāpums? Ārēce, rajona apvienības priekšsēdētāji Aijai Kuškei šajā laikā palika 65 gadi, tāpēc priecāšanās tika pieskaņota un bija dubulta.

Pēc aplausu danča 30 minūšu garumā raksta autoram bija tā iespēja paspiest roku Garkalnes pagasta Pensionāru padomes priekšniecei Inārai Reimanei, kurai no rajona apvienības vakara gaitā bija pasniegts Atzinības raksts par ieguldījumu pensionāru kustības veicināšanā, ar ko viņa palepojās arī fotokameras priekšā.

Vakarējot, kopīgās sarunās un dziedāšanā izšķīlās divas ģeniālas idejas. Pirmā – rīkot „Pensionāru Eiroviziju”, kurā visi Latvijas dziedošie pensionāri varētu sagatavot savu repertuāru atbilstoši savai gaumei un bals materiālam un ko vēlāk ierakstītu arī LTV. Otrā – pārdēvēt Pensionāru padomi par „Rītdienas Pensionāru padomi”, jo tās biedri nejutās atpalikuši no laika nepielūdzamā rituma, no gadiem, kas skrien kā stirmas, nē! – viņi spēj aizlikt kāju priekšā, lai laiks pakļip un padodas viņu neapvārdītajai dzīvotgribai.

Aija Kuške kuluāros paaicināta ekskluzīvi „GP Vēstīm” paziņoja, ka nav pārāk priecīga par to, ka viņas

piecgades sakrīt ar rajona apvienības desmitgadēm, bet tāds ir likteņa pirksts, un tā viņa gribot negribot kārtējo reizi nonākusi uzmanības centrā. „Bet es neko nevaru padarīt, ka mani kolēģi cītīgi strādā. Pati dzīvi interesējos par pensionāru sabiedriskajiem panākumiem citos Latvijas rajonos, organizēju informācijas apmaiņu starp pensionā-

riem visā valstī, uzklāsu viņu problēmas; esmu Latvijas Pensionāru federācijas (PF) domes un valdes locekle, pēdējos sešus gadus arī Jāņa Porieša, PF bosa, pirmā vietniece (attēlā redzams – saprotas kā divi balodiši).

Kuške kā padomju gadu zinātņu kandidāte agronomijas zinātnēs pauda pārliecību: „cilvēki ir pelnījuši būt vienlīdzīgi tiesībās un informācijā.”

Uz manu provokatorisku jautājumu, Aija atbildēja, ka šāda mēroga balles tiek svinētas vienreiz 10 gados, ar mazāku atvēzienu ir atzīmēti arī apvienības piecu gadu stāžs.

Iemesls cildināt Aijas unikālo per-

sonību būtu kaut vai tāpēc, ka viņa ir pieteikusi sevi starptautiski – piedalījusies „Help Age International” semināros un konferencēs Īrijā, Prāgā u.c. Arī dzimtenē viņu laizot pie prezidentes, premjera, labprāt ar viņu un viņas līdzgaitniekiem konsultējoties LR Saeimas Sociālo lietu komisijā un Labklājības ministrijā, jo „pensionāriem nekādā ziņā nevajag būt kūtriem un pazemīgiem.”

Svarīgi, ka visi Pensionāru federācijas vadošie posteņi ir brīvprātīgi un netiek algoti.

Ko vēl te piebilst? – Man arī ballē gardumi gar ūsām tecēja, bet mutē tomēr tika.

BERĢU SKOLAS CELTNIĒKU GODINĀŠANA

Šā gada 24. janvārī Bergu pamatskolas jaunās ēkas pārbūves celtniekus (L. Štikānu, E. Vasiļevski, J. Liepu u.c.) no AS „Agroprojekts” apbalvoja ar goda rakstiem, ko pasniegda pirms svinīgām pusdienām.

Bergu skolas direktors Pēteris Salenieks ir spiests pasniegt celtniekam rozi - kā vīrs vīram, jo uzraudzījis darbus no pašvaldības puses.

Celtniekus vadīja Vija Zubricka, kurai komplimentus par nevainojamu darbu izteica kā P. Salenieks, tā K. Cīrulis.

Kā paskaidroja Kārlis Cīrulis, ar šādu ceremoniju pagasta padome centās izpirkt „morālo parādu celtnieku priekšā”, kas radās tāpēc, ka skolas ēka netika nodota ekspluatācijā ar īpašu banketu un mazliet tika iekavēta

apmaksā par paveikto saskaņā ar celtniecības tāmī.

Lietišķo pusdienu laikā radās ierosmes ar AS „Agroprojekts” sadarbīties arīdzan Bergu pamatskolas fasādes atjaunošanā un, iespējams, arī Garkalnes bērnu dārza „Skudriņas”

rekonstrukcijas darbos pēc tam, kad būs tapis šāds projekts.

Kā labs joks izskanēja priekšlikums mākslas stundu skolēniem izdalīt uz galviņām krāsu podus, lai viņi nokrāso āršienu savu acu augstumā...

SIA «Massonyx Ltd» paziņo, ka 2003. gada 26. februārī plkst. 9.30 pēc adreses: Rīgas rajons, Garkalne, Liela Zaļa iela 7 notiks sašķīdinātās gāzes uzpildes un glabāšanas stacijas «GARKALNE» drošības pārskata publiska apspriešana.

Sludinājumi

Mazā zālē Brīvības gatvē 455
LĪNIJDEJAS IESĀCĒJIEM!
Trešdienās no 17.00 – 18.00
Vadītāja Daiga Mierkalne
Nodarbības cena – 1.00 Ls

□□□
29.03. no plkst 10:00 k/n „Bergī”
Brīvības ielā 455
notiks „Galda spēļu turnīrs”
Disciplīnas:

❖ šautriņas,
❖ galda teniss uz trijiem galdiem,
❖ novuss uz četriem galdiem,
❖ šahs visiem vecumiem.
Tuvāka informācija būs marta sākumā. Visi laipni lūgti trenēties un uzturēt formu. Ar cieņu, Aelita Veipa.

□□□
Aprīlī ir paredzētas volejbola sacensības. Sīkāka informācija sekos.
□□□
No 01.02. līdz 01.04. maršruta taksometrs Nr. 2016 „Rīga – Upes-

ciems – Langstiņi” sestdien un svētdien nekursēs.
Administrācijas tālr. (7)428171,
mob. 9575992

Pretenzijas un ierosinājumus sūtīt uz epasta adresi: lovbija@one.lv

□□□
Atbrīvojusies Ādažu – Garkalnes policijas iecirkņa Kriminālpolicijas inspektora vieta un Izziņas dienesta inspektora vieta. Pretendentiem ar atbilstošu kvalifikāciju interesēties pa tālruni – (7) 951398.

“GARKALNES PAGASTA VĒSTIS”

Adrese: Brīvības gatve 455, Rīga, LV - 1056

Reģistrācijas apliecība Nr.1882

Izdevējs: Garkalnes pagasta padome

Redaktors Arvīds Degis - mob.6345635

E-pasts: darmids@one.lv

www.handikapa-mediji.lv

Dizains: Rolands Ozols

Druka: Tukuma tipogrāfija «Universums A»

Tirāža: 1700 eks. Bezmaksas. Iznāk 6 reizes gadā.

Nodots iespiešanai 2003.g. 24. februārī

© Rakstu izmantošanas gadījumā atsaucē obligāta.